¶Verborū præterita & supina.

¶GRAMMATICAE PRIMA PARS Roberti VVhitintoni L. L. nuperrime recensita. Liber quintus, De verborum præteritis & supinis cum commento necnon interliniari dictionū interpretatione.

¶Eiusdem Roberti VVhitintoni Tetrastichon.

Auctiꝰ exit opus. facit hoc mihi Zoilꝰ acer
Arbiter. is credit nl sine teste mihi.
Imprudens peragit qđ nolit. nāq; nocendo
Prosit. quod cupio conciliatq; mihi.

HVMILIABIT CALVMNIATOREM.

BODLEIANA BIBLIOTHECA

¶Robertus VVhitintonus L.L. Candidis Lectoribus Sal.

Rrammaticę ęditiones certatim (tanq̄ i olympiaco puluere) ostentare contēdūt huiꝰ ęui cōplures, alius tamen alio more / suo quisq; innitens iudicio: aliū contempsisse videtur. Hic aūt breuitati anxie nimiū astrictꝰ (vt videatur cōtractior) fatidicæ Themis oraculo nō minꝰ abstrusa / excudere certat. Ille vero obsoletorū affectator / inusitatā supellectilem (vt locupletatior censeať) ferrugineo (velut matris Euandri) apparatu. obfusciora elicere nititur. Itaq; dū populari auræ captandæ vela plus iusto turgida protendūt / fit vt vel nimię angustię vadis: vel vastæ profusitatis abysso / illidātur importuni. Vnde nos mediocritatē cōplectētes, vt quem cautiorē aliena efficiunt pericula, prurientibus auribus neoterica / & exotica relinquētes oblectamēta: istiusmodi Circes cātilenis, vt nō incautus Vlisses, aures obturantes: mediū iter tutius tenere potius elegimus. Neq; si penes alios / ampullata emunctę naris effulgeat gloria / pensi quicq̄ habemus: dūmodo studiosæ pubis vtilitati / a nobis, vtcunq;, consulatur. Quare post varios hybernarum procellarū turbines / quædam lacera & detrita, typographorum incuria facta, resarsimus. quædā etiā noua, ex cōsulto, addēdā curauimus. Quod si solito auctior paulo videar cuipiā. In causa fuit quorūdā [...]icorum momorum latratus: qui sine authorū testimonio / nihil, licet Apollinis oraculo nō minꝰ verū, nobis credere in animum inducāt. Neq; me p̄terire possit: q̄ lyncei in nostris carpendis esse solent. At discant velim prius vel sua, cultius, ędere: q̄ aliena male taxent. ne male audiant. Authorū, & probatorū quidē, inseruimus nō modo testimonia vbi enucleatione opus est. sed etiā annotatiunculas de iis quæ rara / & minus vsitata iudicātur. Postremo ne te fugiat velim candide lector / quoties hæc & similia verba intulero. Legiť / lectum est / repertum est / raro. &c. Parce & nisi in magno opere vix imitāda censeo. Vale ex VVinandi officina. ix. calendas Ianuarias, Anno nostrę redemptionis supra sesquichiliadem, xx.

ad vn propositi

¶LIBER QVINTVS PRIMAE PARTIS grammaticæ VVhitintonianæ. de verborum præteritis.

¶Prima cõiugatio.

cõiugationis.
Ræteritum primæ formando
vt amo. amas. amaui.
ex as facit aui.

¶Exceptio.

to forbed. or let. vt vetui. — to crache. or barite. crepui.
Sed dat ui vetat / & crepat /
to rubbe. fricui. — to shyne. micui.
atq; fricare micoq;.

to thondre. tonui. — to tame. domui. — to lye in bed. cubui. — to cut. secui. — to sounde. sonui. — to bynde. nexui.
Atq; tonare domo cubat & seco / sic sono nexo.
to foolde. plicui. — to kyll or sleye. necui. — verbis prædictis. s. sunt.
Et plicat atq; neco. tamen ex ijs lecta per aui.

Quædam apud authores poteris reperire probatos.

¶Annotatio.

¶Quedã ex ijs apud authores legũtur etiã in aui. licet rarius. Persius. Excepto si quid masuri rubrica vetauit. Cicero de oratore. Nihil sane ad rem pertinet / si qua in re discrepauit ab Anthonij diuisione. Catullus in Egnatiũ. Et dens hybera defricatus vrina. tanq̃ a fricaui ductũ. Horatius in odis. Intonata fluctibus. a tonaui. Florus per regulã dixit. Copias eius domauerunt. Apuleius. vj. meta. Europã tauro supercubasse dixit. Hiero. in Ezechiele ca. xviij. Quare mater tua leena inter leones cubauit. Apuleius. j. meta. Presecata gula. a presecaui. Manilius li. v. Aura per extremas resonauit flebiles ripas. Horatius. Magna sonaturum des nominis huius honorem. a sonaui. Seneca de cõsolatione ad Albinã. Ad summam emicatarus. ab emicaui. Suetonius in cesare. Ne ancipiti quidem vnq̃ fortuna preter bis dimicauit. Plynnis. Aegyptij naues plicatiles humeris transferunt. a plicaui plicatum ductum. Priscianus cum Diomede dicit necatus ferro. nectus alia vi peremptus. Sed differentia sepe confunditur. Suetonius in Tyberio. Hostes fame necauit. Cicero apud Macrobium saturnalium li. iij. ca. iij. flammam ex lignis viridibus factam / atq; ibi inclusum fumo necatum. Ualerius maxi. li. vj. viros suos veneno necauerat. Quintilianus / fame necatus dixit. Cicero. Enectus siti Tantalus. Horatius. Bos est enectus arando.

Vetauit. Discrepauit. Defricatus. Intonatus. Domauit. Cubauit. Secauit. Sonauit. Micauit. Dimicauit. Plicauit. Necatus. Necauit. Nectus.

to make thre foolde
to multyplye. to double. as moche.
vt multiplico/aui. duplico/aui triplico/aui. .i.cōpositum.

Aui præterito plico dat cum nomine iunctum.

to reply or re=
to come to lāde. to folde. pete.recito. to foolde.
vt applico/aui. implico/aui. replico/aui. cōplico/aui. .i.etiam.

Sed cum præposito dat ui. dant hæc vel in aui.

to set out. to lappe. to repete. to foolde to pray vpon knees
or shewe. adiunxi in. recitare. togyder. and handes.
explicaui. applicaui. implicaui. replicaui. cōplicaui. rogo humilis man⁹ plicās.

Ex.ad.in.atq; re.con solum dat supplicat aui.

Applicaui Cicero in rhetoric.s. Qd̄ in itinere tam familiariter se applicauerat. Pacuui⁹. Que
Explicaui te explicauit tantis erūnis obruta. Cice.in Pisonē. Criminib⁹ infinitis implicata.
Implicaui. Uirg. Implicuitq3 comā. Cicero in Pisonē. Familiaritate implicatus. In Uictru=
uio semꝑ explicaui.in Cicerone sepissime inuenitur. Plynius. Quā sepius ille repli=
casset/tandem persuasit. Pacuuius in iij.syl. Nō ellychnia sicca/nō replicite bulbo
Replicaui. rū tunice/nec oue tantū.replicite p replicite ꝑ syncopā. Seneca in eplis. Recitator
ingentē historiam/attendit minutissime scriptā/arctissime plicitam.pro plicitam.

Lectum est iuuaui apud Manlium li.iij.⁊ apud Salustiū Iugur.

to helpe. to delyte.
adiuuo siue delecto. to wasshe. to gyue.

Iuui datq; iuuo, laui lauo, doq; dedi dat.

to appere or
to stande by. to coste. remayne
to stande. eius cōposita dant iti.vt asto astiti. cōsto/titi. exto/titi.

Stoq; steti format/sed iti dant compositiua.

Annotatio.

Ouidius licēter ꝑ syncopam dixit.x.meta. Halcyone lachrymas: ⁊ q̄ par admonet abstit.pro abstitit. Propertius etiā licenter restauit dixit li.ij. Nec si post stygyas aliquid restauerit vndas. Lauo etiam olim fuit tertie cōiugationis. Horatius. Ora manusq3 tua lauimus Feronia lympha.

to adde/or
.i.ꝯiugatiōis. .i.cōposita a do. to encrease.

Terni sunt flexus quæ do componit/vt addo.

to besure= to compas/or
ty for. to sell. to dystroye. to beset.
.s.flexus. do. do. do. do.

Sunt primi satis/& venun/pessun/quoq; circun.

¶ Addo sigt̄ adiungo. Uenūdo/a venū supino a veneo/et do das.sigt̄ res permutare ex cōtractu/⁊ cōuentione. Satisdo/fide iubeo/ꝑmitto per vadem/siue fidē meā pignori do.⁊ reipsa certifico. Pessundo cōculco/reprimo/⁊ pessum do. hoc est cedo vel retrocedo. Circundo circūsto/vel circumfundo/vel circumsepio.

¶ De ijs quæ tam actiue q̄ passiue prætereunt.

to stakker/
to soupe. or stumble. to swere. vt cenaui/vel cenatus sum.
Cœno cum titubo/iuro dant atus & aui
to drynke/or properly
to boll/or quaffe.
Præterito. poto potaui & potus habebit.
¶Ceno/as/cenaui. hoc est vespertinam refectiunculã facio. Titubo est pedibꝰ vel lingua insistere nõ valeo: sed hinc inde vacillo: vt ebrij aut infirmi. Iuro/as. a iure fit. Nam iurare proprie est promittere quippiam/adhibitis etiã testibus ita seruaturum/acsi ius esset. Poto. as. est idẽ qḋ bibo. sed bibere est necessitatis/potare autem luxurie causa. confunduntur tamen.

¶De formatione cõpositorum.

to teche cõtrary
to loue agayne. and the truthe. to rede agayne.
vt redamo/aui. dedoceo dedocui. relego relegi.
Simplicium norma formabis compositiua
.i. audio. vt a maneo mansi. venit immineo/es/imminui
exaudio/is/exaudiui. contra naturã primitiui. de quo inferius.
Omnibus in verbis/ni regula certa negarit.

¶Secunda coniugatio.

to be styll/or
to peace. to teche. to be hote.
.s. syllaba. vt sileo silui. doceo docui. caleo calui. .s. cõiugationis.
Es in ui versa formabunt verba secundæ
Lucanus li. iij. Absorpsit penitus rupes ꝛ tecta ferarũ. Aug. li. vj. confe. Gurges absorbuerat eum insania Circensium. Cicero li. ij. philippicorũ. In sanguinẽ ciuilem exhausit. vel potius exorbuit.
to commaunde. sorpsi (to suppe). sorbui.
Præteritum. iubeo iussi. psi sorbet uiq;. Beo.
to call. cio cis ciui. idem. to spynne.
Dicitur etiam sorbo/is. tertie ꝯiugationis.
Et cieo ciui (vt cio quartæ) dat neo neui. Cieo.
to grate as a
tothe/to crake
as a carte/to
crasshe as a
vt stridi. vidi. sedi. tree fallynge. to see. to syt.
In di des mutant stridet video sedeoq;. Deo.
Strideo est sonũ violentũ facio/vt currus nõ linitus facit. Calepinus dicit strideo stridui/quo (nescio) authore. dicitur etiam per tertiã strido. is. stridi.

vt arsi. suasi. risi. to brenne. to counseyle. to laughe.
Si faciunt ex des ardet/suadet quoq; ridet.
to shyne. to wype or make clene.
vt fulgeo fulsi. dr et fulgo tertie. tergeo tersi. dr et tergo/gis.
In si verte geo quoties l/pręuenit aut r. Geo.

to encrease. to be acolde. to mourne.
auxi. frixi & et frigo/is. luxi. to shyne.
Geo. Augeo/frigeo/ lugeo xi ex geo. luceo luxi.
oluі to smell.
Leo to put oute. deleui. diuisas syllabas. olim. oleui.
Deleo dat leui. sed ui dat olet, dedit eui.
to growe or wexe
to sacryfyce. to go out of vse. to growe in vse.
vt adoleo adoleui. obsoleo obsoleui. inoleo inoleui. apud antiquos.
Dant eui sua nata, dabant per ui tamen olim.

Olui. Oleui. Oletum. Olo.is. Exoleuit. Adoleuit. Inoleo.

Hora. in epi͞st. Una fere dulces oluerunt mane camene. Marcialis. Atq; oluere lares comessatore leo. Olim oleo fecit oleui. vnde oletū stercus humanum: quia valde male olet. Persius. Ueto quisq; faxit oletum. Ueteres dicebant olo olis pro oleo. Plautus. Olunt edes arabicas. Composita ab oleo vitatius pretereūt in eui/q̄ in ui. Plynius. Hoc in totū exoleuit. Tullius. Exoleuit iam ista oratio. Uirg. Tu cum mox adoleuerit etas. Augustinus. Error apud quoddā infideles vnde tā perniciosus error inoleuerit: vt super tumulos defunctorum cibos et vina conferant. Reperiuntur in ui diuisas syllabas: sed apud antiquos. Plaut⁹. Dij deeq; te perdāt. oboluisti allium.

to dwell with or to abyder. to remayne. to perseuere/or cōtynue.
Neo vt cōmaneo cōmansi. remaneo remansi. pmaneo permansi.
Dat maneo mansi cum cunctis compositiuis
to stande out/or to
to contynue longe. to appere or shewe. to hange ouer. shewe fer of.
obmaneo obmansi. vt emineo eminui. immineo/nui. pmineo/nui.
A quotquot retinent. per ui sed cætera formant.
to wrythe/to wrast/
to mytygate/or to cast/to turne/ to cleue or stykke/to doute/
Ceo. queo to swage. to torment. to remayne or abyde.
Reo, Mulceo mulsi, torqueo torsi, hæret dabit hæsi.
to beware or to moue/or
to cherysshe. to auoyde. angre. to wynke vpon.
vt fouco foui. caueo caui. moueo moui. & r conniuo/uis. tertie.
Veo, Ex ueo ui formes, ui dat conniueo vel xi.

De ijs quæ duplex habent præteritum.

to please.
Preteritum ijs duplex. placeo placui placitusq;.
to dyne. to lakke or mysse.
Prandeo dat prandi vel pransus. dat careo q;
to be open.
Cassus vel carui. pateo patui quoq; passus.
to deserue/to do for/
to get.
Dant ambo mereor/mereo/merui/meritusq;.

De neutris quæ more passiui pretereunt.

to mourne/or to be heuy/or sadde. to be wonte or acustomed.
Mœreo pro luget mœstus. soleo solitus sum.
to be gladde/or ioyfull. to darre or to be boolde.
Gaudeo gauisus format, sic audet et ausus.

De impersonalibus duplex preteritum habentibus.

to be wery or yrke. to be sory/to haue pyte.
Tædet pertæsum donat miseretq; misertum.
to be abasshed/ or ashamed. pudet est in iis que turpiter fiunt. piget in iisq̃ cũ damno aut malo fiunt.
Atq; pudet puduit, piget emittit piguitq;.
a tedet. a pudet. a piget. quãuis rarius.
Tæduit est puditum / pigitum quandoq; reperta.

Tedet impersonale facit pertesum. Uirg. iiij. enei. Si nõ pertesum thalami tede q; fuissent. Reperitur etiam teduit. Hieronymus in ecclesiastico. Iccirco teduit me vite mee. Miseret etiam misertum est. Teren in heauton. Sic me dii amabunt vt tuarum misertum est fortunarũ. Aliqui dicũt etiã a miseret miseruit/sed vix aut sine authore. Pudet facit puduit et puditũ est s'm Priscia. Sil. x. Mens abiit puduitq; fuge. Recte dicimus pudi turum. Plynius li. xxxvj. ca. xv. Quũ puderet viuos/puditurum esset extinctos. Plautus semel tantũ cũ abitõ pudet coniunxit in bacchidibus. Neq; me/neq; te/tuis intus puditum est factis que facis. Piget facit piguit et pigitum est. Statius li. vij. Nec pigitum paruosq; lares humilesq; subire. Pudendum et pigendũ gerundia sunt. vnde nomina pigendus et pudendus. Gellius. Neq; pudenda dico/aut penitenda. Cice. de ora. Nõ enim pudẽdo/sed faciendo. &c. Oui. Adde fidem nulla parte pigendus erit. Hec verba impersonalia aliq̃n personalia leguntur: sed in tertia persona tantũ. Teren in Adel. Hei mihi nõ te hec pudent. Lucanus li. viij. Semper metuit quẽ seua pudebunt. Teren. in Phor. Quare obsecro ne plus minusve faxit quod nos postea pigeat.

Pertesum. Teduit

Misertum est. Miseruit. Puduit. Puditum est. Piguit. Pigitum est Pudendus Pigendus

De iis quæ primã præteriti geminãt.

to byte or checke. to promesse/or to be surety for.
Dat mordere momordi, sic spondere spopondi.
to croppe/or loppe trees/to shaue. inde tonsor barbarũ. to hang/or to weyghe.
Dat tondere totondi, sic pendere pependi.

Exceptio.

to byte or checke agayn. vt remordeo remordi. to answere. respondi. to loppe downe. detondi. to wey/ or pondre. appendi.
Si componantur geminantia / nõ geminantur,
retaliare signt.
to lerne. qð facit didici. to aske. poposci. to gyue. dedi. to requyte. repupugi. to rẽne downe. decucurri. to ren before. precucurri.
Ni disco / posco / do / repungo / curroq; de præ.

Apud veteres geminabant. Varro. Detotonderat forcipibus. Ennius. Detotondi agros letos atq; oppida cepit. Plautus in aulu. teste Gellio. vt admemordit hominem. vbi e/pro o posuit. veteres e pro o in ijs geminatis posuerunt. vt memordi/spepondi/tetōdi. authore Gellio li. vij. ca. ix. Plautus in tigre apud Gelliū premorsisset dixit. liquet igitur veteres olim dixisse mordeo morsi/vt rideo risi.

¶ Tertia coniugatio.

to lycke. | to drynke. | to scratche.
vt lambo lambi. | bibo bibi. | scabo scabi.

Bo Præteritum ternę formans/ex bo facies bi.

to wryte. | .s. sum. to be wedded/or maryed.

Sed scribo scripsi dat, nupsi nuptaq; nubo.

Lambuit a lambo diuusq; Hieronymus effert.

¶ Diuus hieronymus li. iudicū. In trecentis viris qui lambuerant aquā liberabo vos. Ibidem. manu & lingua lambuerāt aquas. Frequentius tamen lambi.

vt accūbo. bis. accubui.

O mutant in ui (tamen m dempto) cubo nata

to lye by.
to syt by or at the table. | vt accubo. bas. bui.
vt accumbo. bis. accubui. cōiugationis. | litera m.

M quoties retinent tenę sunt. hac sine primæ.

¶ Cōposita a cubo quoties m/lrām habent in cōpositione sunt tertie cōiugationis: vt occumbo/is. qd mori sigt. Sed sine hac litera m/sunt prime. vt accubo/bas. quod idem sigt. Virg. Nec adhuc crudelib⁹ occubat vmbris. i. iacet mortuus. Idem. Seu versare dolos/seu certe occumbere morti. Secubo/as. & secumbo/is. idē qd seorsum et separatus cubo. Proper. Miles depositis annosus secubat armis. Liuius li. xxxix. Per iocū adolescens vetat eā mirari si per aliquot noctes secubuisset. Accubo/as. iuxta cubo. Sueto in cesa. Theatrū summe magnitudinis Tarpeio mōte accubās. Accumbo secus sigt. in mēsa sedere. Virg. Tu das epulis accūbere diuis. Concubo/as. & cōcūbo/is. p simul dormio. Decubo/as. & decūbo/is. quasi deorsum cubo. Apuleius. Decubantē excitaui feram. Colu. li. vij. Est etiā post dormiturā mollioris generis bos q decūbit in sulco. Decumbo/is. sigt etiā mori. Incubo/bas. & incūbo/bis. idem sigt qd instare. inniti. insidere. inherere. Virg. Pōto nox incubat atra. Plyni. Celū cardini suo. i. terre incūbit. Recubo/bas. & recūbo/bis. idē qd iaceo. quiesco. Virgilius. Tityre tu patule recubans sub tegmine fagi. Idē. In te ois dom⁹ inclinata recūbit. Succubo/bas. ineor. hinc succubi demones q sub specie muliebri viris subijciuntur: vt incubi q mulieres ineūt. Succūbo subeo. habet tamē cubo cōposita q nō habet cūbo. vt excubo & nō excūbo. Supercubo & nō supercūbo. Similiter cūbo habet ꝯposita q cubo nō admittit. vt discumbo/nō discubo. procūbo/nō procubo. idem tamen preteritū et supinum est omnibus in ui/et in itum.

to saye/ | to leyde/or
or speke. | to wedde.
vt dixi. | duxi.

Co Ex co formabit xi. dico sic quoq; duco.

to ouercome/
to stryke. | or subdue.

Ico vult ici. format vinco quoq; vici.

to beholde/or loke. | to entyse forthe.
vt aspicio aspexi. | p blāditias educo.

Icio. Ex icio facies exi, solum elicio dat

to entyse fro. to allure.

Elicui, legitur sed pellicui/allicuiq;.

to make. to cast/or to throwe/or flynge.

Feci donabit facio, iacio quoq; ieci.

¶ Specio specis spexi. idē qd video. iā exoleuit simplex. Cuius tamē cōposita in vsu manent. vt aspicio aspexi. Inspicio inspexi ꝛc. Insuper lacio/cis/lexi. idē qd in fraudem duco. a lax. i. fraus iam obsoleuit. Eius tamē frequentatiuū lacto/as. i. p blanditias illicio. in vsu est. Cōposita vero a lacio mutant a in i. vt allicio. i. blande attraho. Illicio induco. Pellicio pertraho. et faciunt allexi. illexi. pellexi. Teren. is senem per epistolas pellexit. Legitur allicui pellicui (quis rarius) ꝛ vt quidā sentiūt potius ab alliceo ꝛ pelliceo secunde. P[illegible]o apud Priscianū. Cuius munus primo multorum allicuit animos. Varro. Deinde vbi pellicuit dulcis venis vnda saporis. Elicio tamē solum elicui format. Liuius li. iiij. Ad colloquium vatem elicuit. Habuit tamen aliquando elexi electum. vnde electo. Inspicio. Aspicio. Allicio. Illicio. Pellicio.

abstineo/veniā do/seruo (to absteyne/to pardon/to saue)

A parco facies parsi, donatq; peperci.

to fede. to knowe. to growe. to be acustomed.

vt pasco paui. nosco noui. cresco creui. suesco sueui. qd et suetus sum

In sco quod finit/sco dempto ui sibi sumit. Sco.

to lerne. to couet/or to growe. olim glisci ꝛ gliscitum.

Disco dat didici. glisco non præteritum dat.

caput inclino/cōcutio vel conniueo.

to nod with the hed/or to shewe a sygne. to aske of ryght or duty.

Dat conquinisco conquexi, posco poposci.

coerceo/cohibeo/domo. separo vel dirimo.

cōpescui (to refrayne) dispescui (to deuyde)

O vertunt in ui/cōpesco dis(quoq;)pesco.

Plynius. Nilus Aphricā ab Egypto dispescuit.

¶ De continuatiuorū preteritis.

Præteritum patris dant in sco continuata

I am fatte.

vt pingui a pinguesco. i. pinguco iam. hic capo pinguit. i. pinguefit.

Præsentis sensum patris quod continet in se.

¶ Aliqui censent verba cōtinuatiua siue effectiua in sco carere preterito quibus refragatur Vallensis distinguēs preteritū cōtinuatiuorū a preteritis primitiuorum dicens pinguit a pinguesco significat illud quod iam effectū est pingue. pinguit a pingueo significat illud quod fuit pingue. Ouid. meta. iiij. dixit. Protinus imbutum celesti nectare corpus. Delicuit a deliquesco.

to clymbe/or to go vp.

vt scando scandi.

Ex do di formes. prendo di non geminabit. Do.

to bende a bowe. to hange vp.

to charge a gonne. to wey or pondre/or to peyse.

Tendo tetendi dat. pendo formatq; pependi

¶ Solus Alexander precepit prendo facere prendidi; cui nullus grāmaticorū astipulatur. Et licet Hieronymus vsus sit prendidisti. Valla tamen dicit literā deprauatam. ꝛ dici debere prendisti. Prendidi.

Tendo. ¶ Tendo. is. a tenue & do. signat extendo vel extraho. Aliqñ per translationẽ insidiari vt tẽdere laqueos. Aliqñ conari. aliqñ tẽtoria figere. aliqñ offerre & protendere. aliquando pergere. vt tendimus in Latiũ.

to cleue in sondre. to powre forthe or shede.
vt fidi. fudi.

In di do vertunt (n dempto) findere fundo.

scidi (to cut/or dyuyde) to bete/or knocke/or punne.

Scindo scicidi His addas scindo. format tundo tutudiq;.

Descẽdo descẽdidi. ¶ Scindo apud veteres geminabat primã preteriti scicidi. Actius apud Priscianum. Nõ ergo aq̃la (vti predicãt) sciciderat peer. Descẽdo etiã olim descendidi fecit. Ualeri⁹ Antias apud Gelliũ. Deinde funere locato/apud forũ descendidit. Laberius apud eundem. Ego mirabar quo modo mihi descendiderant.

to burye/or set togyder.
.s. cõiugatiõis. vt condo condidi.

Cõposita a do. Di duplicant ternæ quę do dat cõpositiua.

to hyde.
Abscondo dabit abscondi. nunq̃ geminat di.

to playe or mocke. to hurte. to shytte.
vt ludo lusi. ledo lesi. claudo clausi.

do post vocalem. Do si vocalis/vel diphthongus præit/in si

to rumme as an asse. de quo in scda cõiugatione.
Vertitur. at rudo dat rudi. stridoq; stridi.

to stryke or bete with a hãmer/or to prynte.
ferrũ percutio vt aliquid ex eo fiat. to let a farte.

Cudo dat cudi/nõ cusi, pedo pepedi.

to lyght as a byrde. a sedeo mutuat. to fall. to truste. olim fidi habuit.

Sido dat sedi, cecidi cado, fidoq; fisus.

Cudo. ¶ Cudo. is. Diomedes cũ Carisio & Phoca/cusi vel cussi in p̃terito habere ꝯsentiũt. q̃d authoritate ꝓbari nõ põt. Ideo Priscianus dicit habere cudi tãtũ. Uirg. j. enei. Ac primũ silici scintillam excudit achates Suscepitq; ignẽ foliis. Excudit (Seruio teste) est p̃teriti tp̃is. Diomedes ꝑ hunc Uirgiliũ locũ affirmat meli⁹ habere cudi. cũ diphthongo.

Verbero/scindo/neco signans dat cædo cecidi.

to departe. to gyue place.
Cessi dat cedo/discedo siue locum do.

Cedo. ¶ Cedo signat verberare vel flagellare. Terẽt. Uerberib⁹ te cesum in pistrinũ dedã Daue. Item excindere. Cice. Aut eius partes: quasi mẽbra quędã cedẽda. Signat etiam occidere & necare. Uirg. ij. enei. Ceduntur vigiles.

¶ De cõpositis a cædo & cado/& cedo.

to kyll. to cut downe.
occido. excido. abcido to cut fro.

Longam compositis i/præbet cædo cecidi.

to fall downe. to fal in. to fal fro.
vt occido. excido (to fall fro) incido. decido.

I curtam cado dat, e longam cedoq; cessi.

to drawe. to cary. to couer. to gyddre.
vt traho traxi. veho vexi. tego texi. to rede. vt colligo collegi.

Ho, Go. Ex ho/go/facxi, legi lego, nataq;. præter

to vnderstād. to loue. to despyse.
intellexi. dilexi. neglexi.

Hæc intelligo/diligo/negligo, quæ faciunt xi.

to blowe a trumpet. vtero.li.nūeri.gs semel dangueris
tuba sono vel cano. venient ad te.

Clanguit a clango legitur raro tamen vsu. annotatio

Ago habet supra.xx.signa.de quib⁹ Calepinū cōsule.
to do.to dryue.to lede.to rule. to lyue.

Aegi format ago, rego rexi, degoq; degi.

to touche. to shyne. to br.ke or barst.

Tango facit tetigi.si fulgo.frangoq; fregi.

to rechate/relagge
to prycke. or checke agayne.

Dant punxi raro, at pupugi pungo atq; repungo.

vt compungo compunxi.inde compunctus penitens.

Sed punxi solum formabunt cætera nata.

¶ Dicitur et fulgo/gis.& fulgeo/es. Uirg. vi. Ille autē paribus quos fulgere cernis in armis. Idē li.ix. Auroq; effulgere fluct⁹. Luca.li.x. Fulget gemma toris.& iaspide fulua supellex. ¶ Pungo pupugi sepius q̄ punxi facit. idem qđ stimulo/vel morsum et aculeum infigo. Ueteres (author est Gelli⁹) dicebant pepugi. ¶ Repūgo significat vicem reddere/retaliare vel remordere:& facit repupugi. Cice. Lentulo Darēt mihi ipsi aliū Publiū/in quo possum illorū animos mediocriter lacessitus repungere. qñ aūt de ratione vel calendario loquimur facit repunxi. Author est Priscia. Cetera cōposita faciunt solū punxi. vt cōpungo cōpunxi.i.totum pungo/ferio. Inde cōpunctio dolor de peccatis. Expungo foras mitto. Dispungo expello amoueo. Fulgo. Fulgeo Pungo Repungo. Expungo. Dispungo.

to synge.

Præteritum triplex dat pango, nam cano signans.

inde compingo.to
ioyne togyder.
to ioyne or pece. to make a cōuenaunt.

Dat panxi, iungo pegi, pepigiq; paciscor.

to meke water/or to pysse. nisi apud veteres solum.

Meio dat minxi, nunq̄ aut raro lego mingo. Io.

¶ In io per i/consonantem vnicū legitur verbū meio/qđ minxi mictū facit.& idē est qđ vrinā facere. Persius. Sacer est locus/pueri extra meiite. Hora.ij.sermonū. Ditior aut forme melioris meiat eodem. Marci. Minxisti currēte semel Pauline carina. Meiere vis iterū/iā palinurus eris. Iuuenalis. Cuius ad effigiem nō tantū meiere fas est. Catullus. Meientis mule cunnus olere solet. Et quanq̄ in quibusdā libris legitur mingentis mendose tamen olim doctissimorū testimonio. etiā in sacris literis. Nō reliquit vsq; ad mingentem ad parietem. librariorū vitio fit. vbi dicetur meientem. Et licet olim dixerūt mingo/p quo nos meio. tñ elegātius est meio. & vix vsq; reperitur mingo. A meio cōposita immeio & permeio. Hora. Hūc permiserunt calones. A meio mictito frequentatiuū. et micturio. Diomedes dicit. Meio meij. sed in vsu est minxi. Meio.

to go.
to wype/or pergo perrexi.
make clene. to dowke. to sprynkle. to ryse vp.
vt tergo tersi. mergo mersi. spargo sparsi. vt assurgo assurrexi.

Ex go cum præit r/fac si, rexi rego nata. R ante go

to frye. to dowte or to fetche a cōpasse. to turne downe.

Dat frigo frixi. nil præterit ambigo vergo.

Ambigo. Vergo

¶ Ambigo/is. ex am & ago. b interposita euphonie causa. signat circūago & circundo/ vel dubito. nullū habet preteritū aut supinū apud doctos. licet ambactū. vnde ambactus. i. circūdatus. Itidē vergo/is. quod versi versum debuit facere: sed neutrū est in vsu. Nec qd Diomedes dixit verxi. & signat declino. quanq̄ aliqui precipiunt ambegi: nusq̄ legitur plus valet doctorū authoritas.

to quenche or restrayne.
vt restinguo restinxi. nunc vnxi facit apud doctos.

Ex guo xi formes. vnguo per ui dedit olim.

Guo. Stingo Instingo. Distingo. Ungo. Tingo.

¶ Stinguo stinxi stinctū. obsoleuit signans deleo. eius tamē cōposita in vsu sunt. Extinguo extinxi i. deleo/occido. Instinguo immitto inspiro. Restinguo extinguo vel cohibeo. Distinguo discerno. vnguo guis vngui: & vngo. is. vnxi. fm̄ Priscianū & Calepinū dicuntur. quasi vnū ago. vngendo enī vnitur & copulatur caro. At Seruius vngo semper sine u/ante o scribi cēset. cui astipulant docti. licet olim diceretur vnguo vngui. Tinguo cū u/post g. teste Capro. i. immergo. colorem indo. vt tinguo pannū. Plures tamē dicunt tingo sine u. vt est illud. Qui intingit mecū in paropsyde.

Lo. Mo. Xo. To. Colo. Gemo. Sterto

O mutant in ui. lo/mo/finitaq; xo/to.

¶ Preteritū in ui diuisas syllabas emittunt finita in lo. vt colo colui p adoro. veneror. exerceo. habito. diligo. disco. orno. Finita in mo. vt gemio gemui. qd est sonū e pectore pre angustia emitto. signat etiā canere et flere: sed iis ferme auibus q̄ flebilē vocem emittunt. vt turtur palumbus &c. Finita in xo. vt nexo. is. nexui. pro ligo. Dicitur etiā nexo. as. ui. in eadem significatione frequentatiua a necto. is. nexui vel nexi. Finita in to vt sterto. is. stertui. i. dormio & sonū altum dormiendo emitto.

¶ Exceptiones.

to put forthe/or aback.
eiicio/remoueo. to plucke. idem qd extirpo. amoueo. traho.

Dat pepuli pello. vello velli quoq; vulsi.

to take vp or bringe vp or to haue a chylde by. to prayse or magnifye. vt extollo extuli. to lyfte vp. attollo attuli.

Sustulit & tollo donat, sua nata tuli dant.

to syng with instrumēt. to salte or sprynckle with salte.
psallo psalli cū p. sallo salli sine p. to deceyue or begyle.

Dat cum vel sine p li sallo. fallo fefelli.

Vello. Tollo.

Vello velli vel vulsi. Virg. Cynthius aurē vellit & admonuit. Idē. Nec patris Anchise cineres manesve reuellit. Seruius negat vulsi latine dici: sed fallitur. Lucā. li. iii. Castrorū siccas de cespite vulserat herbas. Tollo a suo cōposito sustollo sustuli mutuat. olim geminato preterito tetuli. Terē. in an. Nunq̄ huc tetulissem pedē. signat leuo. vt tolle caput. pro capio & aufero. Hora. tolle q̄relas pauper enī nō est cui rerū suppetit vsus. Et differo. Plau. Oēs tollo ex hoc die in aliū diem. Et suscipio. vt sustulit ex ea multos liberos. Et nutrio. Terē. Quicq̄d peperissent decreuerūt tollere.

.s. olim.

Cæculit a cello quondam. sua nata culi dant.

to stryke. pcello ad animū/percutio ad corpus.

Perculit & perculsi percello quoq; format.

Cello

¶ A cello/is. i. cedo & frango. ceculi. quod exoleuit. venit pcello/qd pculi & perculsi facit. rarius tamē perculsi. & procello eiusdē signationis. idē qd percutio & euerto procuili et recello: reculi pro humilis fio & reclinor. interdum actiue signat reclino.

essul in preterito.

Celluit & cello sine diphthongo & sua nata.

¶ Cello sine diphthongo idē q̄d cedo cassi. iam absoleuit. eius tamē cōposita tū secunde q̄ tertie coniugationis in usu sunt/ & preteritū in ui faciunt. vt excello vel excelleo excellui. idem q̄d precedo vel supero. Inde excellus et precellus. Lactā. li. vij. Qui oēs licet eloquentiā excelluerunt.

¶ Exceptiones.

to drawe wyne/or ale/ to speke or shewe. vt prompsi. sumpsi. profero/eloquor/expono. to take vpon.

O vertunt in psi cum p/promo quoq; sumo, Mo

to kembe/or to dresse. otno mari- me capillos. to take awaye. to presse or prynte/ to tred vnder. to bye.

Et como demo, pressi premo, vult emit emi.

¶ Promo/is. signat extraho vel profero. Plaut. Prompsisti tu illi vinū. Et eloquor. Lactan. li. v. longū est vniuersas virtutis species pmere. Etiā expono. Virg. Lericq̄ catus se robore promunt. Inde promus q̄ esculēta & poculēta promit. sicut condus qui condit. Sumo signat multū & pene nimiū mihi tribuo. Cice. p Planco. Quanq̄ nō mihi tantū sumo ut dicere/neq; arrogo. Signat accipio. eligo. cōduco. cōsumo. impendo. Consule Calepinū. Como. is orno maxime capillos. Demo. is aufero. Premo. is. calco/vel innitor alicui rei cū pondere. Item firmo. vero. effodio. insequor. instho vrgeo. abscondo. expello. exhibeo. Consule Perotū. Emo p cōparo aut mercor.

to foolde. to bynde. vt plexi vel plexui. nexo vel nexui. to kembe. to knyt or bynde.

In xi/siue xui/mutant cto pectere/necto. cto,

to turne. to foolde. nexi. plexi. to bende. to punysshe. to turne.

In xi cto flecto plecto. verti dato verto.

Flecto signat inclino. voluo. duco. curuo. moueo. Plecto signat pentio vel punio. Horati. Quicquid delirāt reges plectūtur achiui. Etiam pro flecto inuenitur aliqn habere plexui. Hiero. li iudicū. Si septem crines capitis mei licio plexueris. Pecto etiam olim pecxui fecit/vnde pectitū. Columella li. xxxj. Preparate sunt & pectite lane. Et alibi. Verum vbi iam pura discrimine pectita tellus.

to shere corne. to aske. to sende.

Messuit a meto. peto tiui. mittoq; misi.

Pro represento. Vt sisterēt eū dño. i euāgelio. to make to stande/or to stoppe. Pyrnus. Lactuca syluestris sanguinem sistit. a statuo.

Sisto stiti actiuū/cum natis/dat statuiq;

Interdum. neutrum stetit a sto præterit/aut nil.

Sisto. is actiuū habet stiti in preterito/& statū in supino: ex sententia Gellij. licet Priscia. nihil habere dixerit. & signat stare facio. vt siste lachrymas. i. flere desine. Si sto neutrū vel a sto stetit mutuat/vel nullū habet preteritū neq; supinū. & signat idē q̄d sto stas. Et cōposita habēt idē ptēritū cū cōpositis a sto. & idem signt. Assisto assiti idē q̄d asto asstiti. Cōsisto et cōsto. Resisto & resto &c. Aliqñ sisto a statuo capit pteritū. Plau. in Bacchi. Nauem extemplo statim⁹. i. stitimus. hoc est stare fecimus.

to dygge. to flee awaye. to sethe/to rype/to dygeste.

Dio. Gio. Dat fodio fodi. fugio fugi. coquo coxi.

to shake. quassi Carisio te= to shake or stryke.
moueo/concutio. ste non est in vsu. vt concutio concussi.

Quo. Vult quatio quassi. formant cussi sua nata.

¶ Cōposita a quatio sunt concutio. percutio. decutio. Excutio. idē qđ expello. Incutio. i. infero. discutio. i. examino.

to lappe/
mono= to suffre. to sowe. or turne.
syllaba. vt lino liui. sero seui. voluo volui. to put or set.

No. Ro. Vo. In ui no, to, uo, mutes. pono posui dat.

to agre/or synge
togyder. to dyscorde or Jarge.
to synge. vt cōcino cōcinui. occino occinui p diuisas syllabas.

Et cano dat cecini. no in ui vertunt sua nata.

Salustius tamen occanuit dixit (teste Seruio) per primā vocalē. verba Sal. primo historiarū sunt. Jussu Metelli cornicines occanuere. sed antiquitatem est secut⁹. Cano enī solebat habere canui & cantū. Diuus tamē Hieronymus/ quo nihil tersius/ dixit in apo. Qui erant tuba canituri. Habuerūt et⁹ cōposita etiā (Probo teste) preteritū accini. cōcini. &c. Unde in vigilia dn̄i cantur. De quo pphete pcinerūt.

to get. to dresse with pyche/rosen/or ony thyng that cleueth.
idē qđ genero. lino est aliquid superinduco qđ inhereat.

No. Dat gigno genui. lini aut liui lino leui.

Cerno olim cerni to cast downe/
fecit Liui⁹. Stolis to sadle a hors/
de ferocē viribus to make a bed/
cernerat. to despyse/or to paue a stre=
to se or beholde. set nought by. te.

Cerno creui. sperno spreui, sternoq; straui,

to despyse. to leue or forsake.

Quo Temno dat tempsi, linquo donat quoq; liqui.

Lino habet triplex pteritū lini liui & leui. Quinti. in declamatione Ceci. Et ne qd sceleri impio deesset/mariti tui cruore parietē linisti. Colu. li. vltimo. Multi cū semel noua dolia vel seria crassa gummi liuerūt: vna in perpetuū gūmitione cōtenti sunt. Cato de re rusti. vbi temperate tepebit: cuminū indito/postea liuito. Si recte leueris in dolium quinquagenatū pedū quattuor satis erit.

to breke/bru=
se/to punne.
cōminuo. fri=
to seke. co. tundo. to ren.

Quæro quæsiui, tero triui, curro cucurri,

to ren before/or ouergo. to ren downe.
Precurri & pcucurri. decurri vel decucurri.

Prę, de, sed iunctum/curri dabit atq; cucurri.

¶ Precurro facit precurri vel precucurri. Terē. in Hecy. Una illarū interea ppere precurrit. Plautus in Am. Me captas/qui tute ab naui clāculum alia via precucurristi. Similiter decurro decurri vel decucurri. Uirg. ij. Laocoon ardens summa decurrit ab arce.

to brusshe/to roote/
to drawe/to turne vp. to bere/or to
verri vel versi. rari- brynge.
us tamen versi. to make or do. to bren or greue.

Ri vel si verro, gessi gerit, vro dat vssi.

Pro texo serui sero. semino plantoq; seui.

to set or plante. to afferme or graūt. to graffe/or brynge in.
vt cōseui vel cōserui. asseui vel asserui. insero inseui vel inserui.

Dant eui vel ui/sero nata con, ad, simul inq;.

emitto vel circūfero aut
.i.p diuisas to cōpasse. to leue. extendo. circundo.
syllabas. circūserui. deserui. exerui. obserui.

Diuisas per ui tantum sero cætera nata.

¶ Sero. is. seui. satū. semino siue plāto. Lactan. li. ij. Terrā studiose coluit: ac vineā sua manu seuit. Et generare. vnde satus. Et Iuppiter dr deorū & hoim sator .i. genitor. Aliqñ admoueo/sero ordino. hinc series .i. ordo. & sic facit serui sertum. Ennius. Quā tanto studio seruit. hinc sertus. a. ū. i. contextus. Lucanus. Accipit sertas nardo florente coronas. Eius cōposita assero. cōsero. insero. preteritū tam seui/ q̄ in ui. Reliqua cōposita solum in ui diuisas syllabas. vt dissero disserui. i. enarro vel declaro. Desero deserui. relinquo. &c.

.i. antiquo.

Dat fero nempe tuli cum natis de tulo prisco.

.i. antiquo. cum natis.

A suo sicq; fui sum, sed possum potui dat.

to take. to coueyte.

Cepi dat capio, format cupioq; cupiui.

to be wyse/to sa-
to take fro uer as meet/or
vyolently. to haue a sent.

Dat rapio rapui, sapio sapui atq; sapiui.

to bere a chylde. to open. to perceyue.
to lyue. to brynge forthe. .i. nata. vt aperio. comperio.

Viuo dat vixi. pario peperi. sata quartæ.

¶ Sapio/is. facit sapui vel sapiui. & signat saporē habere. vt hic cibus bene sapit. Aliqñ saporē indicare. vt hoc lac sapit adustionē. Itē ad alia trāsfertur. vt verba tua sapiūt stulticiā. vel heresim. Aliqñ sapiens sum vel bene sentio. Marcialis. Nubere vis prisco: non miror paula sapisti. i. p sapiuisti. Neuius. Quanto ego plus sapiui. Plautus in rudēte. Magis sapuisset si dormiuisset domi. Aug. li. j. de ci. Tribulationis tpe pbauerunt q̄ recte sapuerint. Olim dicebāt sapio. is. iui. pire. quarte. nunc tantū terne. Eius cōposita desipio & resipisco idē habent preteritū cū sapio in iui/ et ui. Desipio est insipienter ago. deliro et a sapientia decido. Eius contrariū est resipisco. Nā resipio in vsu est raro. & signat ad mentē redeo. Desipio in vsu est. desipisco nusq̄. Lactantius li. vj. diui. insti. Resipiscit eni. ac mentē suā & sibi ab insania recipit/ quē errati pudet. Idē li. ij. Aniliter desipuit. Cice. W. Celio. In q̄ cū obiurgaret q̄ nimio gaudio pene desiperem. Cice. libro. iiij. ad atti. Uix aliqñ te authore resipui. Afranius. Equidē nō resipui postq̄ pectus leticia est onustum.

to scrape. to rustle or bustle.
vt scalpo scalpsi. strepui. to barste.

Ex po psi facies, dat ui strepo, rumpoq; rupi.

Po,

¶ Uerbū desinēs in po / facit psi. vt scalpo. repo. clepo. carpo. serpo. Sculpo. Addunt aliqui crepo crepui. quibus haud assentior / cum tertie nullo testimonio inueniatur coniugationis.

to prouoke. to go to se. to go to do.
vt lacesso lacessiui. vt visi. facessi.

So Ex so fac siui. tantum si viso facesso.

to go to take or do.
capessi. aliqui capessiui. to bake.

Atq; capesso / aut ui. de pinso pinsuit exit.

¶ Uerba in so faciunt siui. vt lacesso siui. arcesso. accerso. i. eo ad vocandū. Sed viso / facesso. solum si faciunt. vt capesso. qd aliqui facit siui. Augu. li. ij. de ci. Eschines cum adolescens tragedias actitasset. rempublicā capessiuit. Pōponius. Neq; molis molui / neq; palmis pinsui.

to delaye.
to make sharpe. to accuse. with water.
vt acuo. is. acui. arguo argui. diluo dilui. to rayne.

Vo Semper uo mutes in ui. donat pluo pluui

to buylde. to kerue. to ordre.
Calepinum lege de struo. habet multa significata.

Atq; plui. format struo struxi. sic fluo fluxi.

Pluo raro legitur / nisi in tertia persona singulari. Liuius li. ij. lapidibus pluisse ferunt. In genesi. Non eni pluuerat dn̄s super terrā. Tibul. ij. Multus et in terris deq; plueritq; lapis. Quintilianus. Cum cenaculum eius perpluerel.

¶ Quarta cōiugatio.

vt audio audis audiui. coniugatio.

Iui præterito facit ex is flexio quarta.

vt audiui vel audij per syncopam.
a tero. a sino. .s. verbum.

Ni triui / siui / det ij quodcunq; dat iui.

¶ Omne verbū faciens preteritū in iui. potest per syncopā emittere in ij. vt audiui vel audij. his duobus exceptis. triui a tero / & siui a sino.

Carisius est author cū Prisciano.
to chaunge money. to enstable.
cambio cambiui vel campsi. .i. firmo / stabilio.

Cambio ui vel psi. format xi sancio vel ui.

to clothe.
.i. vestio. & inde amictus vestis.

Dic amicit per ui, per xi reperitur & iui.

Cambiui Campsi. Sancio Amicio. Cambio. biui. vel campsi. i. muto pecuniā. Inde campsor. i. nūmularius. Et campso frequentatiuū apud Enniū legitur. Sancio est firmo. proptie effuso sanguine p hostie immolationē. Luca. Romanas sancire volūt hoc sanguine leges. Pōpo. ij. Sancerat ius vtile ciuitati. pro sanciuerat per syncopā. Amicio facit amiciui. teste Diomede. Brutus in laudatione Appij. dixit. Toga preterea amicuit. Actiꝰ etiā amixit pronilit. Inuenitur & amiciui. inde amictus & amiculum.

to come. to lepe.
Veni dat venio / salio salui / atq; saliui. Nio.

to here. p metaphoram. to drawe vp. to hedge / or compasse.
Hausit / & hauriuit facit haurio. sepio sepsi. Rio. Pio.

Ouid. i. fastorū. Per flāmas saluisse pecus saluisse colones. Uirg. geor. iii. Mollibus in pratis vinctos saliere per vtres. p saliuere dixit per syncopam. Haurio hamorem excipio vel extraho. nunc audio. Uarro ad Cice. Quū idē quoq; hausierit. pro hauri uerit protulit. Uirg. enei. iiii. Uocemq; his auribus hausi. Salio haurio.

to amende / to patche. to stuffe. to be horse. to vnderset. to fele / or vnderstāde.
sarsi. farsi. rausi.
Sartio / fartio / rautio / fultio / sentio / formant Tio.

to bynde.
Ex tio si. vinxi & vinciui vincio donat.

to open. to couer.
vt aperio aperui. operio operui.
Inq; rui mutant rio / nata parit, tamen in ri

to espye / or see. to fynde by chaunce.
comperi. repperi.
Hæc duo cōperio / reperis quod p geminabit.

De verborum supinis.

to drynke. to skynne or to scale fysshe.
vt bibi bibitum. deglubi deglubitum.
X bi præterito tum sumpto / conde supinum. Bi.

Supina verbor formātur a preterito. vt ea q̄ faciūt bi / tū syllaba adiuncta formāt supinū. vt deglubo deglubi deglubitū signt excorio / vel pellem vel corticem detraho. Tyberii verbū est. Boni pastoris est tondere pecus / non deglubere. Lambi et scabi carent supinis. de quibus inferius. Deglubo

to ouercome. to stryke. to make or do.
vt vici victū. ici ictum.
Ci mutes in ctum cum c, facio dato factum. Ci.

to cast / throwe / flynge / or hurlle. to ryd or fynysshe. to cast awaye.
vt confeci confectū. abieci abiectum.
Et iacio iactum. formant sua nata per ectum.

parco. to pardon / to absteyne. to saue or kepe.
Parsi dat parsum / faciet per itumq; peperci.

Parco cis. signs abstineo / & quasi parce vel parū tango / veniam do / & ab vltione abstineo vel seruo facit parsi parsum. & peperci parcitū. Liui. li. xxv. Nec dū eos Capue parsuros. Plyni. li. xxxiii. Italie parcitū est / vetere interdicto patrū. Uirg. Parcere subiectis & debellare superbis. Parco pro seruo. vt. Cui parcis hec & inde parcus qui sumptibus parcit. Parco.

poscitū. discitū. vt compescitum. dispescitū.
Hæc posco disco sata pesco / lecta in itum sunt.

¶ Niniuita infert hec quattuor habere supina per itū. posco/disco/compesco/dispesco Licet raro sint in vsu. Seneca li. j. de clementia. Ego sum nobilib⁹ adolescentib⁹ expo-scitū caput in qd mucrones acuant. Apuleius apud Priscianū disciturum dixit.

annotatio

de reliquis duobus testimonium citat nullū. Quare aduerte lector quoties dico lecta. legitur. raro. vel olim. parce (vel non) imitanda censeo.

to se. / to stryke or prynte. / to byte. / to hange.

vt vidi visum. cudi cusum. vt momordi morsum. pependi pensum.

Di

Ex di sum formes, primam tamen in geminatis

to shaue or croppe. / to ete.

totondi tonsum. olim. qd iam nō est in vsu.

Preteritis tollas. esum dat edo / dedit estum.

vt comesum & comestum.

Edo.

Comedo.

Ambo dat comedo. dant cætera nata per estum.

¶ Edo es edi esum. vnde esurus. Plau. Vbi sumus esuri? olim dedit etiā estū quod exoleuit. Ex ei⁹ cōpositis solū comedo dat comesum & comestū. Iuuena. Et cito rapturus de nobilitate comesa. quod superest. Salu. apud Diomedē. patrimonia comesta. Cicero pro Cluentio. Potius comestū quam epotū in venas atque oēs partes corporis emanaret. Cetera cōposita ab edo tantū esum faciunt. vt ambesum.

to cut. / to cleue. / to set open. / to dygge. / to syt.

Hec scindo / findo / pando / fodio / sedeoque /

Dant scissum / fissum / passum / fossum / quoque sessum.

Tunsum vel tusum tundo, sua nataque tusum.

Pando.

¶ Pando (vt Beda censet) pansum facit. Sed Gellius li. xv. ca. xv. dicit rectius gemino ss passum. Cui authorū suffragatur vsus. Virg. geor. iiij. Profuit et tusum galle admiscere saporē. Plyni. li. xxj. hec tusa cribrataque vinū quātū possit excellēti.

to ioyne. / to yelde. / to put in.

vt circundatū. venundatū. pessundatū. vt additū. deditū. inditum.

Do sic nata datum primæ, ternę sed itum dant.

to hede. / to bende.

absconsum. tentum vel tensum.

Abscondo dat itum; raro sum. tendoque tum sum.

to chewe / or cham / or ete. / to farte.

peditū.

Mando dat mansum, raroque pepedit itum dat.

Abscondo

Mando.

Mansus.

¶ Abscondo absconditū frequenti⁹ quam absconsum secundum Diomedē. Hiero eccle. Demidabit absconsa sua illi. ¶ Mando / mandi (qd secundum Priscianū mandidi habuit) facit mansum. quare supino nō caret / licet nō adeo frequens sit. Quintilianus / cibos mansos dixit. Cice. ij. de oratore / Ola minime mansa (vt aiunt) nutrices infantibus pueris in os inferāt. Serenus. Purgatur cerebrū mansa radice pyretri. ¶ Pedo pepedi peditū quod supinū raro in vsu. Catullus. Subtile ac leue peditum.

to fall. / to bete or sle.

Casum dat cecidi, cęsum quoque cædo cecidi.

.s. supino. vt concisum. decisum. excisum. &c.

A cado nata carent / cisum dant sed sata cædo,

to go downe / or fall downe. / to fall or go backwardes.

Occidit occasum legitur / recidoque recasum.

¶ Cōposita a cado in vsu nō sunt. nisi forte occasum & recasum. Hiero. in ps. Ab ortu solis vsq; ad occasum laudabile nomē dñi. Lactā. li. v. Euanituras breui religiones falsas & occasurā oēm philosophiā nemo dubitauerit. Sueto. in Augustū. Cūcta in ipsos recasura. Cice. ad atti. Id ego puto ad nihil recasurum.

vt legi lectū. collegi collectū. to flye awaye.

Gi mutes in ctum cum c, fugio fugitum dat. Gi.

to breke / or brus'e. de q dixim⁹ triplex habēs preteritum.

Frango dat fractum, pango pactum, dat agoq;

to touche. to prycke.

Actum, sic tango tactum, pungo quoq; punctum.

¶ Satago ambigo & dego carent supinis. de quibus inferius.

Dat fallo falsum, cello dant nata q; celsum.

simplex non est in vsu: sed nata sunt. Li.

Cello tamen culsum cum natis falloq; falsum.

vt Uellam tibi auriculas (I shall wrynge the by thy eeres)

to plucke / or wrynge. to put aback / or put out or fro.

Vello dat vulsum, format pello quoq; pulsum.

to take vp / or brynge vp / or nourysshe. to bere or saye.

Mutuo tollo capit sublatum / ceu fero latum.

¶ Cōposita a cello sine diphthongo faciunt celsum. Unde nola cel'us & excelsus. vt sentit Miniuita grāmatic⁹. Participia enī excelsus excelsurus se nunq̄ inuenisse dicit. Cællo cū æ diphthongo cū cōpositis facit culsum. vt perculsum. vnde perculsus participiū. Uirg. Quarū sacra fero ingenti perculsus amore. ¶ Uello vulsum. Marcia. Mens est pannice vulsa tibi. ¶ Tollo mutua preteritū et supinū a sustollo. et illud sustollo sustuli sublatū apud antiquos p simplici in vsu erat. Fero capit pteritū tuli a tulo / is. antiquo. & supinū a lato / as. latum. qđ simplex exoleuit / eius tamen cōpositum dilato vsurpatur. Cello. Cællo. Uello. Tollo.

to bye. to barste or breke.

vt emi emptum. rupi ruptum.

Ex mi ptum formes / sic pi cum p præeunte. Mi

to take. vt acceptum. conceptū. preceptum.

Captum dat capio, formabunt nataq; cęptum.

to dawbe.

vt lini litum. to come.

In tum ni vertes, venio tamen addito ventum. Ni.

to synge or prophecye. vt accinui accentū. cōcinui concentū.

Cantum datq; cano, centum faciunt sua nata,

Et canitum legitur, raro quamuis sit in vsu.

¶ Cano olim canui & canitū habebat. Item et⁹ cōposita (vt Probus dicit) fecere accini / occini / precini &c. Unde canitur in vigilia natalis dñi. De quo prophete precinerunt. Hiero. in apo. dixit. Qui erant tuba canituri. Cano.

to brusshe / or

to roote as a swyn. to mete. to ouer ren / or ren before.

vt verri versum. accurri accursum. vt precucurri precursum.

Ex ri sum facies. primā tamen in geminatis Ri

to forsake / or leue. to offende.

vt reliqui relictū. deliqui delictum.

Demas, & qui ctum format cum c præeunte.

to open. to fynde.
to get/to bryng forthe/or to bere a chylde. vt apertum. repertum.

Partum vel paritum pario dat, nata per ertum.

Pario. ¶ Pario. is. peperi. partum. vnde partus/ & paritu. vnde pariturus. significat prolē produco. significat insuper acquiro vel efficio. Statius. Hosti veniat paritura marito. Teren. in phor. haud existimans quanto labore sit partum. Cōposita a pario in ertum faciunt. Ouidius. Tu non inuenta reperta es.

vt iussi iussum. visi visum. mersi mersum. to mylke.

Si. Ex si sum formes, donabit mulgeo mulsum

to cherysshe/ or to be chose. authore Prisciano.

Vel mulctum. dabit indulget tum/ rarius in sum.

a torqueo.

Tortum dat torsi, raro torsum, vro dat vstum.

to bere. to sende.

Formabitq; gero gestum, mitto quoq; missum.

Quanq̄ sit raro legitur tamen vrsus ab vrget.

Tortum. Ursum. ¶ Augu. habes vnde corrigas qđ in te tortū est. Tortus participiū a supino tortū. Hora. de arte. Parce detorta tamen. Urgeo (licet grāmatici supinū habere negent) olim tamen habuit. Liuius. Ursus inde/ quū quonā modo id prestaturus esset percuntantes doceret haud vna asserere pertulit.

vt scripsi scriptum. nupsi nuptum.

Psi. P prae psi mutes in ptum cum p praeeunte.

sorbitum. pro sorbui.

Sorpsi dat sorptum/ per itum sed sorbuit effert.

vt fulsi fultum. farsi fartum.

L praeeunte vel r/ si quartae vertitur in tum.

vel hauritū. vel cambitum.

Haurio vult haustū, cambit campsum, ambo vel itum.

Absorptum. Sorbitum. ¶ Hiero. in psal. Absorpti sunt iuncti/ petre iudices eorū. Luca. li. iiij. Absorpsit penitus rupes et tecta ferarū. Caper grāmaticus deceptus est. qui negauit sorpsi preteritū. Sorbui cū facit supinū sorbitum habet fm regulā. licet raro. a quo sorbitio sorbendi actus/ vel liquidus cibus. Inde sorbitiuncula. Persius. Barbatū hoc crede magistrū Dicere sorbitio tollit quem dira cicute. Haurio facit haustum. & aliquādo (licet rarius) hauritū. Uirg. li. iiij. Que bella exhausta canebat. Apulei. ij. meta. Lagena facilis hauritu. Idem in. iij. Rorem rigentem hauritū ista confestim vinula. Facit aliqñ etiam hausum sine t. Uirg. iiij. Spero equidē medijs siquidem pia numina possunt Supplicia hausurum scopulis.

nisi mutuetur a sto steti.

Ti. Dat sto & sisto statum, neutrum sisto nihil a se.

to assyste or to ayde/ or stande by.
vt asto astiti astitū. & assisto astiti astitum. & sic de reliquis.

Conuertunt in itum. sed iti sto sistoq; nata.

Constatum/ obstatum/ praestatū lecta aliquando.

vt prestitum. constitum. obstitum. to turne.

Sepius at in itum donant, verti dato versum.

¶ Sto. as. steti. facit statum. similiter sisto actiuũ/ idẽ qđ stare facio. a sto supinum mutuo accipit statũ. Unde stator/ qui sistit aliquẽ pretori/ aut dño suo. Uirg. Siste gradũ teq; aspectu ne subtrahe nostro. Sisto neutrũ a se nullum habet preteritum aut supinũ. nisi a sto mutuetur steti statũ. ⁊ idem sigt. Et⁹ tamẽ cõposita eundẽ sensum. idẽ preteritũ et supinum cũ cõpositis a sto habent. Quedã etiã cõposita a sto statũ in supino habere leguntur (Nã forte olim hec oĩa aui et atũ habuere) vt constatum. obstatum. et prestatũ. Statius li. theb aidos. Que sic oĩa prior spes ne obstatura pelasgis. Lucanus. Cõstatura fides superũ. Marcialis. Cõstatura fuit megalensis purpura centum. Liuius. Ursus inde/ quonã modo prestaturus esset. ⁊c. Sed in itum potius approbat authorum vsus.

vt amaui amatũ. cui citũ.

Vi mutes in tum. poto potum. tamen olim Vi.

Potatum, lauo dat lotum/ lautum/ atq; lauatum.

¶ Poto. as. olim potatũ/ nũc potius potum. vsurpatur. Uirg. Huc ipsi potum venient per prata iuuenci. Luca. Poture tenue grues. Uirg. Et potũ pastas age Tityre. Terentius. Apud me potaturus est. Lauo triplex habet preteritum. lotum/ lautum/ lauatum. Tacitus de germanis. Lauti cibũ capiunt. Teren. Tene ad symbolum ventre vnctum/ atq; lautũ e balneis/ Horatius. Ast vbi me fessum sol acrior ire lauatum admonuit. Terentius in Eunucho. Abeũt lauatum. Ouidi⁹. iij. fastorũ. Sacra lauaturas mane petebat aquas. Cicero ad Uarronẽ. ix. epistolarum. Faciam et lauatio parata sit. Lotum notissimum. ideo non eget testimonio. Inde lotio/ lotor/ et lotrix.

to be ware or shonne. to wexe or growe.

Formabit caueo cautum, ac adoleuit adultum.

to fauor. to be wyse or to vnderstande.

Dat faueo fautum, donat sapio sapitumq;,

to fede. to loose. vt solutum.

Pasco dat pastum, soluo ui vertit in utum Vi.

to lappe or turne. to seke/ or enquyre. a receyuer. inde questor.

Sic voluo, quæro quæsitum/ dat quoq; quæstum,

vt cognoui cognitum. agnoui agnitum.

Oui conuertunt in itum/ con & ad sata nosco

diuerse nosco. vt ignosco ignoui ignotum. dignotum.

Agnotum legitur, dant cætera nata per otum

¶ Salustius in Jugur. Neq; inermes ex prelio viros quenq; ignotũ. Nosco notũ habet. videtur olim habuisse noscitum. Unde nosciturus et frequentatiuũ noscito in vsu est. Et ignosco participium futuri temporis facit ignosciturus. teste Priscianꝰ. Piso frugi li. ij. annali. Quocunq; deliquisset ignosciturũ affirmabat. Sim[il]i regulam ignotum ⁊ ignoturus facit. Cicero in Cato. Ignoturum alteri quod patrem/ alteri quod tutorem secutus est.

Dat serui sertum/ seuiq; satum sero, nata Rui.

Dant sertum atq; situm con, ad, in. sed cætera sertum,

Sero.

Sero/is. idē q͂d tero/ordino/vel admoueo. dat serui ꝛ sertū in supino. Emius. Quā tanto studio seruit. vnde sertum/et sertus participium. i. contextus. Lucanus. Accipiunt sertas nardo florēte coronas. Sed sero pro plāto aut semino / aut genero dat seui et satū. vnde satus participiū. i. generatus. ꝛ sator genitor Ouidi. meta. j. Quā

Assero. Consero Insero

Iapeto satus. ❡ Composita a sero. vt assero. cōsero. insero. faciunt aliq̄n in sertum/ aliq̄n in situm. Assero ꝓ prope sero aut planto facit asseui assitum. Pro libero/defendo/vel affirmo. asserui ꝛ sertum. Consero pro planto vel semino conseui cōsitum. ꝓ pugno consero conserui consertum. Insero pro ingero surculū siue germen in aliquā arborē facit inseui insitū. ꝓ immitto vel infero/facit inserui insertum. Reliqua composita a sero dant serui sertum. vt Exero exerui exertum. i. emitto/extendo. Dissero. edissero. obsero. desero: serui ꝛ sertum dumtaxat faciunt.

to yeske/to sobbe as chyldre do. to bury.

Singultum singultio dat. sepelire sepultum.

to be solde. to clothe/or to araye.

Væneo dat vęnum necnon amicit dat amictum.

Singultus. Singultio.

❡ Singultus est quoties spiritus vacās ab humore/in loco spiritui deputato retinetur: hic enī dū emittitur/nec potest erūpere: ꝛ distētionē inducit: que appellat̄ singultus. angl. the yoske/or rattyll in the throte. Inde singultio singultū emitto. Statius. Semineces pueri trepidas in lumine vite. singultāt animas. est frequentatiuum a singulto singultiui. Cato dixit. Mortuus sepeltus est. ꝓ sepultus.

vt tacui tacitum.

Quod dat ui vertes in itum: donat seco sectum.

ui diuiss̄. Et frico dat frictum. neco nectū. sed mico nullum.

❡ Annotatio.

Lecta seco / frico / siue neco / sono / sic tono / in atum.

❡ Sunt lecta apud probos authores. vt in libri fronte diximus secatus. fricatus. sonatus. ꝛc̄ licet rarius.

Dat doceo doctum. tentum format teneoq̧.

to bake. vt pinsitum/vel pinsum.

Pinso dat pistum, legitur per itum simul in sum.

to be or stande open. to medle.

Passum dat pateo. formabit misceo mistum.

to iudge/or estymate. inde recensum. vnde recensitū. pers. pꝰ.

Censeo dat censum. vetus & dat censit in itum.

Pinso Pinsitus Pinsurus Pinsor. Pistor. Singultio Misceo. Mistarius.

❡ Pinso facit frequentius pistum. facit etiam pinsitū et pinsum. author est Niniuita. Colu. li. ij. Panicū pinsitū et euolutū furfure. Idē pinsus dixit. vt notauit Sulpi. Diomedes quoq̧ facit participia pinsus pinsurus. Unde pinsor pro pistor. Uarro. Nec pinsorem vsū nosse. nt nisi eū qui i pistrino ꝑ insereret farinā. Hinc pinso ꝛ pinsito. Uarro. Promēdo diem vt pinsit. lau. Qui polentam pinsitāt. ❡ Misceo mistum facit per s/potius q̄ mixtū per x/si doctis credimus. idem quod cōfundo ꝛ perturbo. Augu. Uera ergo simul inordinate permista. in vna disputatione. vnde mistarius. vas in quo aqua cōtinetur. vino miscenda. Lucillius. Urceus aut gemina lōgꝰ mistarius ansa. Et miscellanea libri sunt (vt apud Gelliū) in quibus de rebus multū diuersis tractatur. ❡ Censeo facit censum. vnde cēsus. us. ui. i. annuus redditus ꝛ quid fortunarū quis habet. Ita census dr̄ estimatio rerum ac bonorū facta sm̄ quā tributa pendebātur. ang. (a taske or taxacyon). Un̄ censum agere. est recensere hos

Censeo. Census Censum agere

minum facultates. Et censor magister morū. Et recenseo. vnde recensus.us.ui.i.re Recenseo
cognitio populi per numeros. Sueto. in cesa. Recensum populi vicatim per dños Recensu s
insularū egit. Recēsitum nō est a recēseo. sed a verbo antiquo quarte recensio.is.ire Recensio
qđ signt recensum agere. vt Valla docet/et Placentinus. Et censio.is.ire.idē. Cice. Censio.
pro Archia. Cū eodē questore fuisse in Asia p̄mis Julio ꝛ Crasso nullā ppli partem
esse censitā. Claudius li.ij. in Eutropiū. Presto recensitis euoluere secula fastis. Hie
rony. in li. nūeri. Recensiti sunt a.xx. annis/oēs qui poterant ad bella procedere.

vt coercitū exercitum
a coercui. ab exercui. ui.

Arceo nata in itum. simplex olim dedit artum
vt arcitum.
Vel per itum. careo format cassum caritumq;.

¶ Arceo.es. idē qđ pello aut propulso facit arcui. licet quidā carere preterito somniant. Cice. in.xi. Philippica. A progressu arcuit. Sil. li j. Armauit clauos ꝛ portis arcuit hostem. nūc caret supino. habuit tamē olim arcitū. vnde arctus.a.ū. nomen. Arceo.
ꝛ arcto/as. frequentatiuū. habuit etiā arcitū. vt ostendūt sua cōposita. coerceo coercitum. a in i/mutata. ꝛ exerceo exercitū. vnde exercitus.us.ui. nomē. i. multitu:copia Coerceo. Exerceo
Exercitū actus exercendi. Exercito frequentatiuum. Exercitus. Exercitū.
to hede. to aske or gyue conseyle. Exercito.

Occulit occultum, consultum consulo donat.
to lepe.
Saltum dat salio quum salto significabit.
to lepe downe. to lepe vpon.
vt desilio desultum. insilio insultum. to salte or powdre.
Nataq; dant sultum. pro condio sale salitum.
.s.supinum.
Sallo dat salsum, dat cum p/psalloq; nullum.

¶ Salio.is. salui vel salij. signs idē qđ salto vel ascendo. facit saltū in supino. ꝛ inde Salio.
salto/tas. frequentatiuū. i. sepe salio siue tripudio. Eiusq; cōposita in sultū faciunt. Salto.
vt assilio assultum. ꝛ insilio insultū. i. ad vel in aliquid salio. Salio aliqñ est p cōdio Assilio.
aliquid sale. ꝛ tunc facit salitū contra Diomedē. Celsus li.ij. Pisces qui salem nō pa Insilio.
tiuntur solidi vt saliuntur. Hiero. in Lucā. Quod si sal euanuerit in quo salietur. Li
uius andronicus. Saliturus isthec mittā salem. Cornelius seuerus. Ad quem saliti
pomitiones afferebantur. Salu. apud Diomedē. Reliqua cadauera salita. ¶ Sallo
lis. per duplex ll/tertie coniugationis eā eiusdem significationis cum salio. pro con Sallo.
dio sale. et facit salsum. Unde salsus sale conspersus. et salsus homo qui salib' ꝛ scō Salsus.
matis hoiem aspergere nouit. vt apud Horatiū. Salsus homo. contrarium insulsus. i. ineptus. Lucillius. Sallere murenas mercem in frigidaria ferre. Salustius.
Parte consumpta. reliqua cadauerū ad diuturnitatē vsus sallerent. Veteres etiā
per secundam salleo cū ll/duplici flexerunt. Fabianus apud Diomedem. Cum caro
sallet/diuturnior est. id est cum sallitur.

Altum sic alitum dat alo. format colo cultum. Lui.

Impono impostum fallo, secus impositum dat. Sui.

Raptum formabit rapio. sua nataq; reptum. Pui.

¶ Impono pro fallo facit impostū. vnde impostor q alios verbis pollicētibus decipit. vel qui supponendo malas merces/alios fallit. Inde impostura deceptio p fraudem. Impono in aliis sigtionibus facit impositū. vt pono cū suis cōpositis. Et licet Impono. Impostura.

Uirgilius dicat. cōposita pace quiescit. & alibi. manet alta mente repostum. hec per syncopam metri causa profert.

vt acuo acui acutum. pluo plui plutum. imbui imbutum.

Vi ab uo. Semper ui quod uo format mutabis in utum.

Dat ruo sed ruitum, tantum sua nata rutum dant.

Argutum dices/legitur tamen arguiturus.

Argutus. ¶ Plautus in Pseu. Argutus facinorū malorū. Salu. li. histo. falsum filiū arguituri. Priscianus tamē dicit. Quedā verba in utū supinū formant. quorū participia futuri termināt in iturus: & verbalia in itio. vt argutū arguiturus/tutum tuiturus tuitio. sputum sputurus. plutum pluiturus. Nimiuita tamen censet esse ex supino antiquo arguitum. Ruo ruitum facit. Luca. in. iiii. Ruitura que semper stat moles. Eius

Ruo. composita in rutū tantū modo faciunt. Oui. li. epl'arū. Obrutus insanis esset adulter aquis. Luca. Ossa tulit magni que nondum subruta fluctu.

to encrease. to drawe. to sethe/or rype. to ordre or buylde.
vt auxi auctū. traxi tractū. coxi coctum. struxi structum.

Ex xi ctum facies semper cum c praeeunte.

Xi ex go/ho/quo/uo/cto. vt pecto pexi vel pexui pexū. nexo nexui nexum.

Ex xi siue xui quod cto/xo/dat: facies xum.

to shere/or repe corne. to flowe.

Sed meto dat messum, formabit vel fluo fluxum.

¶ Nimiuita dicit (sed sine authore) hec verba mulgeo et mulceo habere xi in preterito: quū tñ si in preterito habere cōperiuntur. Priscianus (quo nescio fultus testimonio) asserit mulgeo s'm quosdā habere mulxi. ad distinctionē mulceo mulsi. Quū apud probos authores tam mulceo ꝙ mulgeo mulsi in preterito/et mulsum: aliqñ

Mulsum. Mulctum. etiam mulctum in supino faciūt. Uirg. in geor. Quo surgente die mulsere horisqꝫ diurnis. nocte premunt. Teren. in phor. Emulsi argento senem. Hiero. Et sermone cōposito aures populi mulserūt. Cice. in ꝯtētione Metelli. Permulsa atqꝫ recreata. Uarro in saty. Capite permulso. Salu. Deinde lenita ira postera die liberalibus vbis permulcti sunt. Gelli. li. j. Nihil adeo in congrediendis hostibus/atqꝫ in principiis preliorū ad salutem virtutemqꝫ aptius rati/ꝙ si permulcti sonis mitioribus nō immodice ferocitent. Et licet sugeo et sugo s'm authores careant supino. Augustinus tamen dicit. Multi precones precinerunt adhuc nasciturū de virgine Maria futurum infantem & sugiturum lac. quū potius sucturus a sugo diceret.

Sugiturus.

vt cingo cinxi cinctum.

N xi cum praeeat. n prae ctum iunge supinis

a finxi. a minxi. a pinxi. a rinxi. a strinxi.

Ni fictum/mictum/pictum/rictum/quoqꝫ strictum.

¶ Quotiens n/ante xi preteritū habeat. idē n/in supino retinet. vt cinxi cinctū. tinxi tinctum. punxi punctū. iunxi iunctū. vinxi vinctum. stinxi stinctum. cū cōpositis restinctum. extinctū. instinctū. sanxi sanctū. emunxi emunctū. planxi planctū. vnxi vnctū. linxi linctum. quod rarius est. Tolluntur inde fictum a finxi. mictū a minxi. pictū a pinxi. strictū a strinxi. rictū a rinxi. vnde rictus illa pars faciei in qua rictio & hiatus maxime apparet. anglice (the compasse of the mouthe) A ringo/gis. siue ringor (quod vsitatius est) anglice. to gren as a dogge/or gnarre. Strictum a stringo strinxi. idem quod premo/vel arcto. Plynius. Apprehensam manum stringit. Item percutio. Uirgilius. x. Atqꝫ animum patrie strinxit pietatis imago. Etiam ensem nudare. Idem. xi. Strictum rotat acer Lucagus ensem. Inde strictus ensis. anglice (a

naked swerde).

De iis verbis quæ præteritis carent.

boroweth.
Præterito ista carent/aliis vel mutuo sumunt.
to fauer as meet. to couet. to be wode. to tourne downe. shyne/or to excell.
Nideo/glisco/furo/vergo/cum polleo/fio.
to doubte. to stryke. .i.sto.
Ambigo/cum ferio/iungas sum/sistoq; neutrum
to lyght as a byrde. to take vp. to ete. to melte. to remembre.
Sido/ fero/tollo/vescor/liquor/reminiscor
to heale. .s.passiua.vt timeor.metuor.
Et medeor, quorũq; carent actiua supinis.

Calepinus dicit nideo habere nidui. sed nullo testimonio. Glisco olim glisci habuit. Furo/is. insaniui ab insanio. Vergo olim versi: sed nũc nõ est in vsu. neq; quod Diomedes dicit verxi authore Ninnuita. Polleo nullũ habet. Fio factus sum. a sum et factus participio. Ambigo pısus caret. licet aliqui sine testimonio dicãt ambegi Ferio a percutio percussi. Sũ a verbo antiquo fuo/is. fui. Sisto pro sto neutrũ mutuatur a sto steti & statũ. Sido a sedeo sedi. Fero a verbo antiquo tulo/is. tuli. Tollo a suo cõposito sustollo antiquo sustuli. Vescor a pascor pastus sum fm quosdã. sed potius caret. Liquor a liquefio liquefactus sum. Reminiscor recordatus sum a recordor. Medeor a medicor medicatus sum. Carẽt preterito etiã ea passiua quoꝝ actiua supinis carent. vt timeor metuor poscor linquor simplex sugor. &c.

De actiuis quæ supinis carent.

Hæc quæ præteritis caruere/carento supinis.
to fere. to sowke. to deceyue. to forsake. to go to se.
Et timeo sugo caluo cum respuo viso
to compell. to aske. to drede. to lycke. idem.
Vrgeo sic posco metuo lambo quoq; lingo
to scratche. to scrape. to lerne.
Con & dispesco/scabo sic scalpo quoq; disco — Compesco. cohibeo. Dispesco. diuido.
to greue. to forsake. to loke or se. to leue. to kepe of or fro.
Ango cum renuo. sic cerno linquo vel arceo
cerno/linquo/& arceo. vt excretũ. relictum. coercitum.
Quorum nata trium formabunt rite supina.

De neutris quæ supinis carent.

to bren or to be hote. to grasshe. to shyne. to be hote. to farte.
Aestuo cum stridet/sic luceo ferueo pedo — Hiero. eccli. li. In medio ignis nõ sum estuat⁹. Suppedo (to fyste) Cluo antiquũ/splendeo vel pugno.
to nodde with the heed. to wynke vpon. to agre. to lyue.
Et conquinisco conniueo congruo dego
to be colde. to rowte. to dense. to be acolde. to swell. to grasshe.
Algeo sterto luo cluo frigeo turgeo strido
to heng ouer. to syng. to quake. to drede. to rũme as an asse. to be fall.
Ingruo psallo tremo paueo rudo fulgeo liuet.
to clymbe. to denye. to shyne. to go aboute.
Scando refello mico satago nolo volo malo.

to spyt. vt decido. concido. incido.
Pango cano signans spuo iungas ijs cado nata.
vt occasum. recasum.
Occido cum recido donant veluti cado casum.

¶ De neutris quæ in ui preterreunt.

Nulla supina dabunt per ui, si neutra, secundæ.

Ni valeo noceo placeo careo doleoq;.

Paret olet taceo pateo lateo caleoq;

Atq; licet mereo.
¶ Hec carent supinis. madeo. studeo. sardeo. sordeo. candeo. splendeo.

¶ De verbis optatiuis & continuatiuis.

desyderatiua. i. continuatiua.
Optatiua carent sic continuata supinis.
to longe for maryage. to trauell/or laboure of chylde.
nubere desydero. parere desyderat. to be hungred.
Nupturio dat itum sic parturit; esurioq;.

¶ De passiuorũ deponentium & communium præteritis & supinis.

Præterita vocis passiuæ verba reposcunt

Ex sum/præterito & proprio de participante.
¶ Verba passiue vocis/siue deponẽtia/siue cõmunia faciunt preteritum per circũlocutionem. ab hoc verbo sum vel fui. et participio preteriti temporis. vt solor solatus sum vel fui.

verbum in or.
Or capit actiui ficta de voce supinum
to ioye/or to be gladde.
Vt lætor læto. lætatum ducitur inde.

Tolleratum/fassum/tutum/tuitum/atq; misertum/
to defende/
to trowe. to knowlege. or to loke. idem. to haue mercy.
Ex reor & fateor/tuor & tueor/misereri.
Tueor
Tuor.
¶ Tueor secunde, p defendo dat tutum. Unde tuior aris et sepius tuitus / q̃ tutus. Tutus enim pot⁹ est nomen. vt tuta arx. Quinti. in de. Tuitus sum adolescẽtis miserrimi causam. Inde tuitio verbale, Tutor est tertie idẽ qd video, cum compositis

intuor. contuor. obtuor (que antiqua videntur) facit tutum. Et si quando tuitum muta tur a tueor.

to vse with profet or pleasure.
to go.

Dat gradior gressum. fruor & fructum fruitumq;.

to vse famylyar or boolde vpon. vt tradit Minuita. to feyne or lye.

Est fretus nomen: commentũ a con(q;)miniscor.

to auenge. to obteyne or get.

Vltum ex vlciscor. formatq; adipiscor adeptus.

to forget. wery. antiquũ. i. defetiscor, in vsu.

Oblitum obliuiscor habet. fessumq; fatiscor.

to mesure or met. to cõplayne. mete. antiquum est.

Metior & mensum. questũ queror. aptum & apiscor.

to waken or ryse fro slepe. I go aboute/ or laboure.

Experrectum expergiscor. nixum quoq; nitor

to go/ or iourney/ or laboure by the waye.

Vel nisum. proficiscor datq; profectum.

Hierony. in Esai. Et telam quã orditus est. Virg. Inde toro pater sic orsus. &c.

Ordior orditum pro texo, pro loquor ŏrsum.

to proue/ or taste. to folowe. locutũ. secutum.

Expertum experior. loquor/ vt sequor exit in utum.

to get or obteyne. to make a couenaunt.

Nanciscor nactum format. pactumq; paciscor.

to dyppe. amplexum. vt amplector. idem. cõplexum. complector.
to vse. to slyppe.

Vsum vtor. lapsum labor. plector sata plexum.

to dye.

Mortuus a morior formabitur & moriturus.

to ryse or sprynge.

Ortus dans orior deducitur hinc oriturus.

TELOS.

LIBER SEXTVS DE VERBORVM FORMIS de defectiuis & anomalis, confusis, syncopatis, & apocopatis.

ℭGrãmatices Roberti VVhitintoni L. liber sextus.

Ctuplices formas verborũ discito / quarum
Perfectum dicas / quod non aliunde creatur.

ℭOcto sunt forme verborũ. videlicet forma perfecta. frequentatiua. effectiua siue continuatiua. desyderatiua. motiua. imitatiua. diminutiua. et apparatiua.

ℭFrequentatiua siue iteratiua.

.i. frequenter rogo.
.i. primatiui. vt rogito aduerbio. .i. verbũ frequentatiuũ.
Primati sensum / signat cum sepe frequentans,
vt clamatũ clamito / as. vt nexu nexo / as. a cursu curso.
Atum commutes in ito, sed ab u / faciunt o /
a dormitu
dormito. a tueor tuitu tutor tutaris. qđ est tertie. cõiugationis.
Cætera verba / vel or, sunt (ni neto) omnia primæ.

ℭFrequentatiuũ siue iteratiuũ verbũ est qđ sui pmatiui sensum cũ hoc aduerbio sepe vel frequẽter sigñt. vt salto frequẽter salio. Et formãtur dupliciter in verbis prime cõiugationis. a priore supino / atũ in ito penultima breui mutãdo. vt a vocatum vocito. In ceteris verbis a posteriori supino. mutãdo u / in o. vt a cursu curso / as. vel si sint passiue vocis mutando u / in or. vt a tueor tutu. tutor aris. Et oia frequẽtatiua sunt prime cõiugationis. nisi
Neto. neto a neo / qđ est tertie. apud Statiũ (teste Calderino) in pmo syl. Netite nemo modũ trãsmissi cõputet eui. Et desinũt: vel in to / vt capto. vel in so / vt curso. vel in xo / vt nexo. vel passiue in or / vt tutor. in xor / vt ãplexor. in sor / vt versor. vel in ito / vt lectito. vel in itor / vt visitor.

ℭAnnotatio de ijs quæ formã frequentatiuã duplicant.

vt risito. vt visitor. .i. frequentatiuũ.
Formam in ito vel itor duplicat quandoq; frequentãs,
frequentatiuũ.
Accidit hoc quoties / crebro prius haud sit in vsu.

ℭAnnotare debes / ex frequentatiuis parũ aut canouis / aut visitatis: sepe fieri alia frequẽtatiua. Ut a supino lectu fit lecto: qđ raro reperitur. vnde lectito qđ visitatius est. itidem ab ijs vix repertis facto. luso. risso. acto. viso. scripto. sesso. ꝛc. vtimur factito. lusito. risito. actito. visito. scriptito. sessito. cũ ceteris. Item ab vtor non vsor / sed visitor.

ℭAlia annotatio.

Diminuit sensum primi quandoq; frequentans,
to nappe.
Vt dormito / parũ quod signat dormio sæpe.

Dormito. Scriptito ℭFrequentatiuũ aliqñ sigñt diminutionẽ. vt dormito / parũ dormio ꝛ non prossside / sed per interualla. et id frequenter contingere potest: sed semper paululum. Et scriptito. est non totam rem scribere / sed interposito spacio: et partes diuersis tẽporibꝰ scribere. Cicero libro. vij. ad Atticũ. Et hec ꝛ si quid aliud ad me scribas velim: vel

potius scriptites. Quanq̃ aliquando scriptito p scribo simplici ponatur.

¶Alia annotatio de ijs quæ côtra hâc legem formant frequentatiuum.

Hanc contra legem sed cuncta sequentia fiunt.

to swym   to reuolue

to reuolue. aboue.   or thynke.   to powre.

Hæc agito fluito / sic cogito fundito iungas.

to knowe.   to brede.   to swym. to go hardly. to fede.

Noscito cum pauito nato quærito pascito / subde

to be sykke.   to note or merke.

Aegroto ex ægro, nota quod format noto, quæso

to pr..ye instantly.   to enquyre.   idem.

Quæsito / scitor scio / sciscitor a quoq; scisco.

to persue.   to chatte or Jangle.

A sequor & sector, loquor educit loquitorq;

¶Quedam verba abusiue formant frequentatiuũ: vt ago agis agito hinc exagito subagito ⁊ coagito. Uirg. Ipse dies agitat festos. Plynius. Omnes pisces cũ extincti sunt / fluitant. i. supernatant. ¶Quesito pen. pro. a queso / nõ aũt a quero. ¶Fundito / as. a fundo / is. Plau. in amphi. Cum cruciatu tuo isthec hodie verna verba fũditas. ¶Cogito a cogo. i. rem frequenter ad memoriam duco et cogo. ¶Noscito a nosco. Plautus in Cistella. Nunc vestigia si qua sunt noscitabo. ¶Pauito a paueo. Uirgi. ij. Prosequitur pauitans / ⁊ ficto pectore fat. ¶Nato / as. a no. nas. pen. breui. Persi. Hoc natat in labris. hinc annato. innato. enato. pen. bre. ¶Querito pen. breui a quero quesitũ. sigt instanter et vix quero. Teren. Lana et tela victum queritans. ¶Pascito a pasco. pro pasco as. Uarro. Nũc feras que in syluestribus locis pascitãt. Ægroto ex egro noie sigt sepe eger fio / siue varia valitudine afficior. ¶Noto / as. po. re breui. pro considero. signo. taxo. ⁊ potius a nota ducitur q̃ a notu. Inde annoto. denoto. pen. breui. ¶Quesito pen longa a queso / non a quero latini affirmant. Scitor pen. longa a scio. i. interrogo et inuestigo / que secretiora sunt. Uirg. Suspensi Eurypilũ scitatum oracula phebi Mittimus. ¶Sciscitor pen. bre. a scisco. i. scitor ⁊ magis in vsu q̃ scitor. Teren. Quicqd est libet hinc sciscitari. ¶Sector / aris. p secutor. a sequor. i. sepius et quasi continue sequor. inde insector aris. vehemẽter sequor. insequor vel p e sequor. Teren. Sectari nisi si potis est. ¶Loquitor a loquor. Gelli. li. j. Supra modum loquitans conturbat. Quesito. Cogito. Noscito. Pauito. Nato. Quærito. Pascito. Ægroto. Noto. Quesito. Sciscitor. Sector.

¶Annotatiuncula de vsu frequentatiuorum.

¶In frequentatiuis cudendis simus parci: vtq; alijs q̃ nostris vtemur. nisi forsan in amplo opere. fastidiũt enĩ eruditi et latini hmõi frequẽtatiua: legito / frãgito / tãgito / pãgito / iactito / calcito / castigito / risito / valito. ⁊ similia. qr authoritate non probantur. Itaq; hec de frequentatiuis precepta non sunt liberius vitãda. nisi que authorũ splendescũt vsu. qualia sunt apud Gel. hec et multo plura. Appellito. accessito. aductito. portito. risito. ito. defensito. hesito. victito. solito. densenso. ventito. obscurito. surrectito. vectito. responsito. mactitor / diuersitor ⁊c̃. Annotatione non indigna.

¶Alia annotatio de ijs quæ a significatione frequentatiua deficiunt.

to come to.   to endyte or wrytynge.

Aduento accedo / scribenti prælego / dicto.

to come to. | to endyte a wrytynge.
vt aductito/as. | dictito/as.

Hæc in ito potius formantur quando frequentant

I couet to sell.

Cum sensu patris cupio/dant vendito capto.

Advento. Dicto.

¶ Quedam sunt que a fictione frequentatiua deficiunt. vt advento nō est frequenter venio sed accedo. ¶ Dicto nō est sepe dico/sed plego vt alius scribat. & suggero vt ratio dictat. Boetius. Ecce mihi lacere dictant scribenda camene. Sed qui dictās sepe idem dictat et iterat/ne notarius inepte scribat, dicto recte frequentatiuū dr. Usitatius tamē hec duo cū sunt frequētatiua/in ito potius formantur. vt aductito. dictito. Preterea capto non est frequenter capio/sed capere cupio. Martialis. Dū me captares mittebas munera nobis. ¶ Uendito nō frequenter vendo/sed cupio vēdere. vel sedeo ad vendendum. vt hic venditat libros.

Adventito. Dictito. Capto. Uendito.

Effectiua siue continuatiua,

Est effectiuum verbum vel continuatum.

Quod fio atq; sui primati mobile signat.

i. declinationis.

Neutris quod proprie flexus formato secundi

vt vileo viles vilesco. i. vilis fio.

Co cum persona præsentis iunge secunda

vt labasco. i. labo vel cado.

Improprie ex alijs verbis. at nomina quędam

vt herba herbesco.

Finalem mutant vocalem semper in esco,

Annotatio.

Ista sed hinc demas primatiui speciei

Hisco/compesco/dispesco/suesco/quiesco/

Cum conquinisco/rescisco/fathisco fatisco.

Tepesco. Presentisco. Hisco. Fathisco. Fatisco.

¶ Effectiuū siue continuatiuū verbū est qd sensum sui pmatiui: sed adiectiui/ & non verbi. cū hoc verbo fio sigt. vt calesco. i. calidus fio. dr etiam cōtinuatiuū qd continuum incrementū passionis innate sigt. & a Ualla augmentatiuū appellatur. & pprie tantū fit a neutris secunde cōiugationis/addēdo persone psentis indicatiui singularis nūeri syllabam co. vt tepeo tepes tepesco. i. in horas/ vel magis ac magis tepidus fio. sic albesco nigresco madesco. Quedā ab alijs verbis & neutris (improprie tamen) formantur. nō dicēda effectiua: sed iis similia. Licet a quibusdā sic nūcupētur vt presentisco. i. presentio. cōcupisco. i. cupio. pertimesco. i. pertimeo. edormisco. i. edormio. prescisco. i. prescio. sic & rescisco. cōpesco. dispesco. suesco. quiesco. conquinisco. Hisco quod signat proprie oscito. Item os ad loquendū aperire. Plau. Ne hiscere quidem audeo. Item patefieri. Ouid. hiscere namq; tibi terra neganda foret. hinc dehisco. Virg. Que satis ima dehiscat terra mihi. Fathisco cum aspiratione. i. abundāter aperior. Ambrosius li. hexa. Plerūq; terra meridiane plage torretur ardoribus atq; estu soluta fathiscit. Fatisco sine aspiratiōe. i. deficio/aut fatigor. Statius. Brachia iāpridem cyclopū operosa fatiscunt. Formātur etiam a noībus finalem vocalē mutādo i esco. vt iuuenesco. i. iuuenis fio. senesco. i. senex fio. herbesco. id

est herbosus fio. dumesco. i. dumosus fio. sic syluesco/frōdesco/floresco &c. Repuerasco tamen contra hanc regulam formatur. i. rursus puer fio. Ueterasco. i. vetustesco. hoc est vetus fio. Inueterasco valde in consuetudinem venio. Nigidius tamē sic distinguit. Uetustescūt que vetustate deteriora fiunt. veterascūt q̄ meliora fiūt. Et quāq̄ hec interim confundātur: tamē venuste aliq̄n seruabitur. Politianus in prefatione miscella. Si modo hec ipsa nō vetustescere adhuc. sed veterascere de integro possint Integrasco. i. integer fio. Teren. Hoc malum integrascit.

Herbesco
Repuerasco.
Ueterasco.
Inueterasco.

Vetustescere ... ad deteriora
veterascere ... in meliorem

Desyderatiua forma.

vt esurio desydero esse vel comedere. .i. primatiui.

Verbum quod signat desydero/cū sibi patris

vt edo es esum esu esurio.

Infinitiuo, de posteriore supino

esuriui.

Fit/rio coniuncta, quarti semper quoq; flexus.

esurio/parturio/nupturio. superius dicta.

Præteritisq; carent præter tria sicq; supinis.

Excipias scaturit scateo pro simplice sumptum.

Desyderatiuum

Meditatiuum

Desyderatiuū verbum est quod a Prisciano meditatiuum vocatur/ et terminat in rio. vt esurio/nupturio & parturio. Et per infinitiuū sui primatiui/ & vbū cupio explanatur. estq; cōiugationis quarte/sine preteritis & supinis. vt in quarta ꝯiugatiōe ostensum est. vt esurio. i. cupio esse vel comedere. Nec vllo modo meditatiua vocari possunt. Scaturio excipitur/ qḋ licet sit in voce desyderatiuum/ in sigtione ꝑ primatiuo scateo. qḋ idem qḋ emano/erūpo/ebullio sigt. Hiero. In sepulchro eius non nisi manna inuenitur: quod et scaturire cernitur. Amaturio aūt lecturio dicturio cum amasco et legisco/ quib⁹ placent relinquimus. Ipsa quidē ceteraq; eiusmodi nisi apḋ authores probatos inueniantur. non in gregem desyderatiuorum et effectiuorum ascribenda censemus.

Esurio
Scaturio

Motiua.

Motiuum verbum quod signat eo atq; gerundum/

Motiuum

Primati/iuncta ad, sic fit, mutetur in esso/

Is, de persona præsentis rite secunda

Hinc deme accerso viso arcesso atq; lacesso.

Uerbū motiuū qḋ in so terminatū per gerundiū sui primatiui/cū prepositione ad/ & vbū eo/is. aut synonymū explicatur. Estq; coniugationis tertie/ & formatur a scḋa ꝑsona presentis indicatiui. is syllaba mutata in esso. vt a capio capis capesso. i. eo ad capiendū. Facesso. i. eo ad faciendum. Demūtur hec que hanc formā nō sequūtur. accerso et arcesso eiusdem sigtionis. pro eo ad vocandum. Terenti. Obstetricē accerso. Fit aūt accerso ab accio. is. iui. Arcesso ab arcio qḋ idē est. cū apud antiquos (vt Priscianus inquit) ar/pro ad poni cōsueuerit. vt aruenas/ aruolare dicētes. ꝓ aduenas/ aduolare. Unde ostenditur recte arcesso dici ab arcio/ qḋ nos accio dicimus. apud Uirg. tamē li. iiij. geor. ꝓ attraho ponitur. Hinc pecudes armenta viros gen⁹ omne ferarum. Quemq; sibi tenuis nascentum accessere vitas. Quanq; & arcesso ab arcio ꝑ accuso sm quosdam esse possit. Salustius in iugur. Quo facilius iudicio reg s Stauri/et reliquorum: quos pecunie capte arcessebant: delicta patefierent. Similiter vi

Capesso
Facesso
Accerso.
Arcesso.

Viso. so/is. a video/es. i. eo ad videndū. Teren. in Echyra. Nō visam vxorē pamphyli cū in proximo sit egra. Idem in An. Id viso. tuncī an illi insaniant. Ponitur etiam p videre. idem in Phor. Ultiōne eamus visere. Inde reuiso. prouiso. inuiso. & visito frequen.
Lacesso Et lacesso/is. a lacero. i. eo ad lacerādū vel prouoco. Salu. Pridie legiones in monte positas lacessiuit. Virg. Efficiam post hac ne quenq̄ voce lacessas.

Imitatiua.

Est imitatiuum/quod signat patrem imitari

I, patris iungas zo/vel so. quædam & in or dant

¶ Verbū imitatiuū est qd signat patrem imitor. & imitationē sui primatiui sigt. vt
Patrisso patrizo vel patrisso. paternos mores imitor. Teren. in Adelphis. Laudo te Ctesi-
Matrisso. pho patrizas. abi/te virū iudico. Matrisso. as. matrē imitor. Vulpisso vel vulpizo.
Vulpisso. vulpinas fraudes imitor. Atticisso. attice loquor. Plau. Nō atticissat/sed sicilissat.
Atticisso. Grecisso/as grecos imitor. Et formatur a primo casu p̄matiui in i/adiuncto zo vel
Grecisso sso. vt a patri patrizo vel patrisso. Quedā formantur in or. vt philosophor/pharis.
Philosophor philosophos imitor. & poetor/aris. i. in poetica exerceo siue poetā ago. Enni⁹. Nunq̄
Poetor poetor/nisi podager.

Diminutiua.

to syppe. — to chat.

vt sorbeo/es. sorbillo. — garryo/is. garrulo.

Diminuens, is, & es, in ulo mutat/vel in illo.

Præsenti patris: sensum patris minuitq;

to rebuke. to deceyue.

Est primi flexus deme hinc sugillo. cauillo

to go assaute. — to tyde. to syppe.

Et catulo quarti/tituloq; titillo pitisso.

¶ Diminutiuū verbū est/qd in ulo/vel in illo finitū. sui primatiui diminution̄ im-
Sorbillo portat. vt sorbilo/as. parū sorbeo. Et formatur a scd̄a persona presentis indicati-
Garrulo ui. mutādo is/vel es in ulo. vel in illo & est prime declinationis. vt a garryo/ys. gar
Sugillo. rulo/as. i. parū garryo. Teren in adel. Et cyathos sorbillās paulatim hunc produ-
cam diem. Ab hac forma excipiuntur hec. sugillo/as. qd licet a sugendo ducatur. si-
gnat tamē ex percussu carnem maculo: q sucus/hoc est liuor deducatur. Inde sugil
latus. i. percussione maculatus liuore. Plynius li. xxvii. Caseus recēs cum melle su
gillata emendat. Interdū sugillare est deridere detrahere. accusare. reprehēdere.
Liuius. Legati grauiter ferētes se sugillatos esse. Hiero. in prefatione pentatheu-
ci. Qui me asserunt in. lxx. interpretū sugillatione noua p veterib⁹ cudere: nō dāno.
&c. Cauillo/as. et cauillor/aris. depo. quanq̄ a caluo/is dicatur. sigt tamē fallacia
Cauillo. aut dolo vtor. Cauillationē Cice. de ora. li. ii. accipit p generali quodā facetiarum
Cauillatio genere. tanq̄ scommate faceto & cauillo dicaculo/vbi inquit. Duo sunt facetiarum
genera. Alterum equaliter in omni sermone fusum. Alterū peracutū et breue. Su-
perior cauillatio: altera dicacitas nominata est. Catulo/is/ire. est gestire/& coitū
Catulo. maris appetere. Plautus Quin meam vxorē vidi catulientē. Titulo/ae. est titulū
Titulo. impono. Hiero. in plo. super psal. Sciendum est c. l. psalmos Dauid cecinisse/q̄uis
aliorum nominibus titulentur. Titillo/as. est per blandimēta ingero. prouoco. cō-
Titillo. moueo. vt fit/cū quis carnis pruritū sentit. Lactan. li. vi. his blādimētis/& suauita-
Pitisso. tibus titillat animas. Item pitisso/as qd significone diminutiuū est: sed nō voce & sigt
parum gusto. Teren. Pitissando modo mihi quid vini assumpsit.

Apparitiua.

Apparere notans/cum vocali præeunte,
vt albeo/es-albico/cas.
S/in ico vertit præsenti tempore patris.
.i.albeo manifeste vel aperte.
Est primi flexus/patris actum signat aperte.
¶ Apparitiuũ verbũ est/qd in ico terminatũ sui p̃matiui actũ manifeste sig͡t. & formatur a scd̃a persona presentis tp̃is indicatiui. s/ista cum vocali preeunte. mutatis in ico. vt albeo/es. albico/cas. i. manifeste albeo. Fodio. fodis. fodico. as. i. manifeste fodio. Vellico. aperte vello. Nutrico. nutrio cũ ceteris. Albico. Fodico. Vellico. Nutrico.

¶ De formatione participiorũ.
De participijs p̃ñtis in ens & ans.

Participans præsens/de imperfecto bene formes
vt amabam amans. docebam docens. loquebar loquens.
Pręterito, si bam/vel bar mutaris in ns.

¶ Exceptio.

qd facit ambiens. entis.
Hinc tamen excipies (dempto ambio) eo queo nata
vt adibam adiens adeuntis. adeundi. do. dũ. inquiens. euntis. eundi. do. dũ.
Quę per iens/genitum per euntis, eundo gerundũ
Donant. & præsens/absens de absum, quoq; pręsum,

¶ De participijs præteriti temporis/&
prioris futuri.

temporis.
Præteriti/sic participans formato/supino
vt a doctu doctus. a doctu docturus.
V si coniũgas s/rus participansq; futuri.

¶ Exceptio.

a morior quod moritum in supino. ab orior qd ortum facit.
Mortuus hinc tollas moriturus sic oriturus
a fuo futũ antiquo. verba que faciũt utum s̃m quosdam.
Fio futurus. & ex utum quædam per iturus,
Sic nosco ignosco/tamen ignoturus habetur.
¶ Priscianus docet quedã esse verba in utũ supina formãtia: quorum participia futuri formãt per iturus/& verbalia in itio. vt argutũ arguiturus. tutũ tuiturus. sputũ sputurus. plutũ pluiturus. Salu. in hysto. Quos aduersum multi ex Bythinia volentes occurrere/falsum filiũ arguituri. Sed tuiturus videtur potius a tuitũ/quod aliquãdo a tueor ducitur. Similiter nosco facit nosciturus. sed (vt Niniuita censet) a noscitũ antiquo supino. Itidẽ ignosco s̃m Pisonẽ frugi li. ij. anna. ignosciturus. vbi dicit. Quocunq; deliquisset/ignosciturum affirmabat. habetur et ignoturus s̃m regulam. Cice. in Cato. Ignoturũ alteri quod patrem/alteri qd tutorem secutus est. Cato li. v. origi. Quod eorũ nemo mihi ignoturus est. Arguiturus Tuiturus Nosciturus Ignosciturus. Ignoturus.

¶ De participijs posterioris futuri in dus.
In dus participans formes ex participante,
Præte. & supina verboꝝ. D.iij.

vt amantis. amandus.

Præsentis. geniti si tis mutaueris in dus.

ℂFormatio verbaliũ nominũ in or, us, io, ura, & trix.

Ex u / conficies in posteriore supino
Verbale or / simul us / vel io : iungatur & ura.
Ex tor trix formes, tamen ex sor rarius exit.

Cultor
Cultus
Accessus.
Luxus
Accessio
Connexio
Cultura.
Cultrix.
tõstrix. assistrix
Possestrix.

ℂVerbalia in or. us. io. ura. & trix. formantur a posteriore supino. hac lr̃a u / mutata in or. vt cultor. defensor. In us. vt cultus. i. ornatus. accessus. i. aditus. luxus. i. libido In io. vt lectio. accessio. i. incrementũ. cõnexio. i. vnio siue colligatio. In ura. vt cultura. i. ornamentũ / aliqñ terre aratio. cũ agri iuncta. vt agricultura. In trix vo formãtur a verbalibus in tor / versa in trix. vt a cultor cultrix. victor victrix. Pauciora sunt verbalia in trix a verbalibus in sor. sed sunt pleraq̃ in sor (vt diximus in de generibus) cõis duorũ. legũtur tamen apud probos. tonstrix. assistrix & possestrix.

ℂExceptio.

Quod dat itum vel ctum cum c, verbũ quoq; primæ
Atio verbali. sic participante futuri
Aturus præbet. demas seco sectio formans
Atq; secatio quod rarũ est, hinc cõsule Vallam,
Dant in itor vel itus. legitur sed raro domator.

Sonatio
Sonaturus
Sectio. secatio
Domitor
Cubitor.
domitus. cubitus.

ℂVerba pme cõiugationis q̃ itũ vel ctũ cũ c / in supino faciũt. verbale in atio potius q̃ in itio. & participiũ prioris futuri in aturus potius q̃ in iturus. vt sonatio sonaturus. plicatio plicaturus. &c. Demas hinc sectio a seco / qd aliqñ (licet rarius) secatio format. author est Valla. Formãt verbalia potius in itor & itus / q̃ in ator & atus / vt domitor / cubitor / domitus / cubitus. Tibullus solus dixit li. iiij. Te duce nõ alias conuersus terga domator. Colu. li. vij. Cubitorẽ bouẽ appellat q̃ sepe discubit ex pulcaci cõtumacia. Hiero. li. can. Cũ rex esset in accubitu suo. Ply. tñ dt. In cubatu oia tonuerit. oia gemit. Idẽ. Domitura boũ. Ouid. de tristibus. Qui modo de terrico referas domitore chimere. Sunt qui dicunt hec verba olim fuisse tertie. et ideo in itor & itio & iturus (licet rarius) reperiuntur.

ℂAnnotatio de imperatiui modi formatione in qua sæpius oberrare solent grãmatistæ.

ℂAma / doce / audi. ab amas / doces / audis. ablata s lr̃a. Lege a legis. ablata s / litera. & i / in e / versa. Dicimus tñ fac. duc. fer. &c. vt patebit. In tertia psona p̃sentis imperatiui amet ab amo. o versa in et. legat a lego / o versa in at. doceat / audiat ab doceo / audio. o ṽsa in at. Prima pl'alis a tertia singulari / t litera versa in mus. vt amemus / doceamus / legamus / audiamus / q̃ etiã sunt voces futuri optatiui. Tertia pl'alis a tertia singulari. n lr̃a ante t / interposita. vt ament / doceant / legãt / audiant / Secũda pl'alis a secũda singulari / addita te. vt amate / docete / audite. Legite tamen a lege. e / in i versa. Prima et tertia futuri a scda presentis impatiui. addita to syllaba. vt amato / doceto / audito legito tamẽ a lege / e in i versa. Scda pl'alis a scda singularis / addita te syllaba. vt amatote / docetote / legitote / auditote. Tertia pl'alis a tertia p̃sentis indicatiui. addita o lr̃a. vt amanto / docento / legũto / audiunto. Antiqua sunt amantote / docetote / legitote / auditote. apud doctos.

ℂDe formatione impatiui modi passiuę vocis.

Scda p̃ntis impatiui passiui formaẽ a scda actiui / addita re syllaba. vt amare do-

tere/legere/audire. q̄ eedē fiunt voces infinitiui actiue vocis. Tertia tā singularis q̄ pluralis fiunt a tertiis actiuorū/addita ur. vt ametur amentur. docetur doceantur. legatur legātur. audiatur audiantur. Prima p̄ralis a p̄ma actiuorū/s in r versa. vt amemur/doceamur/legamur/audiamur. Sc̄da p̄ralis a sc̄da p̄ralis actiuorū te v̄sa in mini. vt amamini/docemini/legimini/audimini. Sc̄da ꝛ tertia futuri passiui a sc̄da ꝛ tertia actiui addita r līa. vt amator/docetor/legitor/auditor. Prima p̄ralis futuri/eedem cū presenti. Secūda p̄ralis a sc̄da p̄ntis/ i finali versa in or. vt amaminor/legiminor/audiminor.

¶De defectiuis verbis & anomalis.

Confit confieri. suffit suffire leguntur.
Defit defieri tantum sic infit in vsu.

¶Confit cōfieri p̄ cōficitur cōfici. et suffit suffire p̄ suffumigo. in vsu sunt apud authores. Macrobius. Oportet diē qui ex quadrantib⁹ confit intercalare. Virg. iiii. Confieri possit paucis aduerte docebo. Idē. At suffire thymo ceraq̄ incidere manes. ¶Defit et defieri/pro deest et deesse. ꝛ infit p̄ dicere incipit/ꝛ p̄ incipit in vsu reperiuntur. in reliquis vocibus deficiunt apud recentiores. Virgil. Lac mihi non estate nouum/nec frigore defit. Teren. in hecy. Nihil apud me tibi defieri patiar. Prisci. dicit defio in loco passiui deficio habere. sed sine teste. Liuius li. i. Tum ita Tullus infit. i. dicere incipit. — Confit. Defit.

Ista forem, res, ret, rent. cum sibi cōpositiuis
Sunt optatiui coniunctiui quoq; voces.
Infinitiui fore temporis estq; futuri.

¶Cōposita a forem sunt ista. afforem. i. adessem. Conforē. i. simul essem. Virg. Atq; vtinam rex ille afforet Eneas. Terentius. Spero cōfore. i. conuenire vel concordes esse/vel simul fore. Defore. i. defuturū esse. Silius. Promittitq; viris nulli se defore testem. Profore. i. prodesse. Horatius. Que nocuere sequar/fugiam que profore credam. Abfore. i. abfuturū esse. Ouidius. Sumitur tamē aliqñ forem pro essem. ꝛ similiter sua cōposita. — Forem. Afforem Conforem Defore. Profore. Abfore.

Faxo dat faxis faxit. pluraleq; faxint
.i. indicatiui. .f. temporis.
Pro faciam/primi estq; modi vox illa futuri.
Sic faxim flectes optatiuiq; futuro
Dic subiunctiui præsenti tempore faxim.

Teren. Faxo iam hic aderit. i. faciam. Liui. Qđ faxitis deū velim fortunare. Cice. de se. Nemo me lachrymis decoret ne funera faxit. Teren. in heau. Vtinā dii ita faxint. Plau. Verbū caue faxis. — Faxo.

Flecte modi primi sic optantisq; futuro
Ausim sic ausis ausit tantum simul ausint.

Liuius li. i. Nec si sciam dicere ausim. i. audebo. Festus dicit ausis pro audeas. Ouid. meta. vi. Et nihil est quod nō inopino captus amore ausit. — Ausim. Ausis.

Præsenti salue & saluete modi imperialis
Salueto flectas & saluetote futuro.
Infinitiui præsens saluere dabitq;
Atq; modo simili variabis aueq; valeq;
Saluebis Cicero. Valeant Terentius inquit.

¶Cice. ad Atticū. Saluebis a meo Cicerone. Lectū est apud antiquos salueo salueat ꝛ salueant. vt Plautus in Truculento. Teren. Valeant qui inter nos dissidiū — Salueo.

Aue. volunt. Idem. Iubeo te saluere. Dicimus aue ipsi venientes. etiã aduenienti. Dici-
Uale. mus vale/ ⁊ aliqñ salue recedẽti. Et dr aue ab aueo. es. i. cupio. et pre nimia cupidi-
Salue. tate gaudeo. vt sit Aue gaude et letare. Nõ aũt dr ab a. i. sine/ ⁊ interiectione veh. vt
barbari quidam censent. Marci. Iam satis est nõ vis apher auere vale. Idẽ. Mane
tibi pro me discet auere liber.

Aio.

Præsenti aio & ais. simul ait format & aiunt.
Imperfecto aiebam cunctis cũ socijs, & aisti -
Perfecto, vel aistis. ai modo & imperitanti.
Optatiui aias iat iamus iantq; futuro.
Aiens participi, sed cætera non parit vsus.

Gelli. li. xvj. Siue aias/ siue neges. herebis i captione. Aug. dixit aisti. ⁊ aistis. vos adijcientis in malo aistis. Plau. vl ai. vl nega. Cice. de fi. bo. Quasi ego curem qd ille aiat/ aut neget. Priscianus aiamus dixit li. j. cõstruc. Sabellicus arbitratur legendũ esse apud Catullũ. aite pro dicite. Apulei. vj. meta. Sic aiens crystallo dedolatũ vasculum tradidit. Cicero in topi. Contraria aientibus inquit.

Cedo

Præsenti tantum cedo dic, cedite imperitantis.

¶ Cedo cuius prima corripitur est vox tantũ imperatiui pro dic vel da format cedite pro dicite vel date. Terẽ. in Eunu. Quid factũ est/ cedo. Idem in phor. Tu mihi argentũ cedo. Cedite rarius: nisi apud Plautũ. pro quo vetustissimi cete protulerunt. teste Marcello. Ennius in Medea. Saluete optima corpora. cete manus vestras/ measq; accipite.

Flecte diunt pro dent optatiuiq; futuro.

¶ Diunt poeticũ. vox sola futura optatiui: a quo perdiunt. apud Teren. non rarũ. Dij tibi exitiũ diũt. in An. Alibi in Eu. Ut oẽs dij deeq; eum perdiunt.

Gignit ouat vel ouans & ouatio cætera raro.
Et licet aduerbum visum, verbum dat amabo.

Ouat. Ouans. ¶ Ouat Phocas solum ponit tertie persone defectiuũ/ cuius participiũ ouãs ⁊ ver-
Ouatio. bale ouatio. i. paru⁹ triũphus. reliqua parũ sunt in vsu. Licet aliq dicãt. Ouo ouas
Ouo. as. ouat. ⁊c. Parce tamẽ vtendũ est qd apud authores rarũ. Ouat. i. letatur. gaudium
Amabo. vociferãdo vel canendo mõstrat. Amabo (authore Niniuita) integrũ est. qi deduci-
tur ab amo. as. Nec est propriũ aduerbiũ vel interiectio. licet vtriusq; vicem blandiendi fungi videatur. Regit enim post se actm̃ casum. vt amo. ⁊ penulti. pducit semper: comicis valde familiare. Cice. li. ij. eplarũ. Amabo te cura et cogita.

Quattuor hęc odi memini cœpi quoq; noui.
.i. indicatiui.
Pręterito primi variato modi reliquisq;
Temporibus ductis ab eo: sensum retinebunt
Voceq; præteriti. præsentis præteritiq;
Flecte memento modiq; futuro / tote secundi.
A cœpi cœptus deducitur. osus ab odi.

Odi. ¶ Odi. i. odio psequor. frequẽs (odio. is. rari⁹ apud ethnicos) fm qsdã vox est pre-

ambrosio ... ambrosio ... speculo

teriti & sensum habet presentis imperfecti & preteriti. i. odio odiebam. odiui. & inde osus & osurus & osor. Cicero tamen odio ... ia. est visus li. de oratore. Aut odiant/ aut diligant. Seneca de virtu. Neminem odias. Hiero. in psal. Odiui omnem viam iniquitatis. Ab osus participio perosus & exosus. quorum verba exodi et perodi exoleuerunt. Plau. Inimicos osa sum. Virg. Si non dum exosus ad vnum troianos. Naso. Ille perosus opes. ¶ Cœpi cum œ diphthongo a cœpio antiquo/ pro incipio. quod apud antiquos in vsu erat. Teren. in Adel. Sex totis mensibus obiecissem quam hic cœperet. Cato. Cœpiam seditiosa verba loqui. Nunc preterito eius pro presenti vtimur cum deductis cœperam perim. pissem. ro. pisse. cœptum ire. Et cœptum/ pti. quod est principium. Oui. Dii cœptis aspirate meis. Cæpi cum æ diphthongo est preteritum solum a capio. vnde captus participium sed a cœpi cœptus. Osus. Perosus Cœpi.

Quesumus a queso, sed quesit quesere raro.

¶ Queso vox presentis indicatiui dat solum quesum⁹ pro rogo et rogamus. cetera exoleuerunt. Politianus per i/ quesimus scribit. Olim enim integrum fuit queso/ sis/ quesiui quesitum vel quesum. author est Ninuita. Infinitiuum quesere. Queso.

Inquio siue inquam presenti quis quit iuntque.
Perfecto inquisti simul inquit. sicque futuro
Format ies vel iet, modo & inque. iatque secundo
Inquiat optantis tantum deflecte futuro.
Participans dat iens/ nec in vsu plura reperta.

¶ Cicero de se. Ne inquit et inquam sepius interponerentur. Cice. de ora. li. ii. Aucupari verba oportebit/ inquio vt ea que sunt frigidiora vitemus. Persius. hoc iuuat hic inquis/ veto quisque faxit oletum. Iuue. Quando artius inquit honestius. Cice. in verrem. Vbi sunt o amphyle inquiunt scyphi? Idem. ii. de ora. Tu vero inquisti molestus non eris. Inquies inquiet. Inquam apud Boetium frequenter occurrent. Inquam etiam interdum significat dici. Teren. Ab te emittere inuitum eam inque. Cice. in. iiii. ad herennium. Quid enim tibi vis aliquis inquiat. Plautus in aulu. Ita dii faxint. inquito.

Sodes pro si audes. capesis sic/ pro cape si vis.
Sultis/ si vultis. sis si vis. iunge apage (&) sis
Pro remoue si vis: voces sunt imperitantis

¶ His defectiuis vtuntur poete/ & comici presertim. & interdum alii ad vitandum arrogantiam: quia superbum foret maioribus imperare. Et quia crebra sunt/ non opus erit testimoniis Apagesis pen. cor. significat abduc/ vel remoue si vis. secundum Ninuitam. caue si vis. Apuleius. Apagesis iam cruentos deos. Metri causa interposui &/ syllabicon per Temesim.

Noctescit ningit lucescit sicque diescit.
Atque gelat ternæ hæc impersonalia vocis.

¶ Hec impersonalia (authore Phoca) carent futuro imperatiui/ gerundiis/ et participiis.

¶ Annotatio.

¶ Explicit et expliciunt solus Alexander ponit. quia probis authoribus censentur barbara. Nam latini dicunt liber est explicitus/ aut finitur. Marci. in apophoretis. Versibus explicitum est omne duobus opus.

¶ Annotatio de antiquis.

¶ Si quis omnem antiquitatem diligenter perscrutari vellet multo plura inueniret anomala et eclyptica. Vt excessis/ pro excedas. irritassis pro irrites. prohibessis/ pro prohibeas. locassis/ pro locaueris. duas/ pro des. creduis pro credas. supplicassis/ pro supplices. negassis/ pro neges. taxis/ pro tangas. adassint/ pro adigant. sine numero id genus alia sunt apud Plau. & vetustissimos. vt vitet/ pro vitat. Plau. Dii te seruassint.

Idem. Id Iuppiter prohibessit. Teren. Caue quoq; ex isthoc excessis loco. pro excedas. Varro. Caue meū taxis librum. Que omnia sunt fugienda nobis.

Dor der for furo fer / simplex nunc abdicat vsus.

¶ Hec simplicia dor et der passiuū a do das. for faris. furo .i. insanio. fer a for faris. in coniunctiuo non sunt in vsu. sed in cōpositione vsitantur. vt pessundor. affor.

¶ De verbis apocopen patientibus.

Dic duc fac & fer / dico duco facio fert

Donant cum natis. facio formant fice nata.

¶ Hec quattuor verba patiuntur apocopen in scda singulari imperatiui modi tm. nā in plali integrā seruāt formā. vt a dic dicite. duc ducite. fac facite. excepto hoc vbo fer a fero qd facit ferte. Similiter eorū cōposita eandē apocopen patiunt. vt adduc adducite. pter facio cōposita q integram seruāt formā. vt efficio effice. cōfice.

¶ De verbis syncopen patientibus.

vt amaui.

Verbis quæ primi flexus ui præterito dant

vt amasti pro amauisti. amastis pro amauistis.

Præterito numeri persona vtriusq; secunda

vt amarunt pro amauerunt.

(Vi dempto) & terna plurali syncopa fiat,

vt amaram / amassem / amarim / amaro / amasse. in oībus personis.

Temporibus reliquis ab eo ductis fit vbiuis.

vt cupiui / audiui.

Verbis quæ terni aut quarti iui præterito dant

vt cupij / audij. in oībus personis vtriusq; numeri.

Præterito (subtracto u) syncopa fiet vbiq;

cupieram. issem. rim. ro. isse. audieram / issem / erim / ero / isse.

Temporibus cunctis ab eo reliquis quoq; ductis

triui. siui.

Syncopa non fiet quando bissyllaba vox est.

a scio. a noui. a flo. a fleo.

Ni scisti nosti flasti flesti. tamen isti

Martialis. Equora per scylle magnus comes exulis isti.

Pro iuisti legitur, dixti generis reliqua eius

Teren. hui dixti pulcre.

Quandoq; inuenies vsurpauisse poetas.

¶ De verbis anomalis.

Verbum anomalū vel anorme / est qd cōtra alioꝝ regulā formatur. vt Sum / es / fui. Sum sic declinatur. Sum es est. plali sumus estis sunt. Impfecto erā eras &c. Perfecto fui fuisti &c. cū ductis fuerā erim / issem / ero / isse. habet pteritū ab antiquissimo vbo fuo / is. i. sum es. Cuius adhuc aliqua reperiunt apud Plau. & ipm etiā Virg. enei.

Fuo. xj. Tros rutulus ve fuat nullo discrimine habebo. Plau. in am. Ne quisq; tam audax fuat homo. Idē in ca. Caueto ni irat9 fuas. Futuro ero eris &c. Impatiuo modo sis

Site. vel es sit. Plali simus sitis vel estis (aliqñ site) sint. Ter. in an. Bono alo es. Virg. huc ades o formose puer. Plau. in Curgu. Site mihi volētes ppitie. sed exoleuit. Futuro esto. plali simus estote sunto. Optatiuo essem esses &c. Futuro optatiui. & presenti ɔiunctiui sim sis &c. Infinitiuo presenti esse. pfecti fuisse. Futuro futurus. Ens in vsu doctorū nō est. a dialecticis vsitatū. Sū caret gerūdijs & supinis. Potenōnomē est.

partici. fio presens et absens. Cetera cōposita carēt gerūdijs participijs ⁊ supinis.
¶ Adsum ades adest. assumus/adestis assunt. Imperfecti aderam. pfecti affui. af=
fuerā. adero. Imperatiuo adsis vel ades (nō assis). Sic prosum prodes prodest. ⁊c̄.
profui. ⁊c. Possum potes potest possumus potestis possunt. poteram. potui. potero. Adsum.
Ueteres dicebant potessim. potessem. ⁊c̄. pro possim possem. Et potestur poteratur
possetur. ꝓ potest poterat posset. his et similibus scatet Plautus. Celiꝰ cū suis cōtem=
poraneis. Reliqua cōposita declinātur vt sum. ¶ Uolo vis vult. Pl'ali volumus vul
tis volunt. Imperfecto volebā bas bat. ⁊c̄. Perfecto volui isti. ⁊c̄ cū suis deductis. vt
volueram. erim. voluissem. voluero. Futuro volam les. ⁊c̄. Imperatiuo caret. q꞉ vo
luntas est libera neqꝫ impari potest. Licet Diomedes dixit volito tote. Alij. fac ve=
lis. nō sunt in vsu. Opta. etiā vellē les. ⁊c̄. que voces sunt imperfectiui. subiunctiui. i.
futuro optatiui velim velis ⁊c̄. Infinitiuo velle. Supino ⁊ gerūdiis caret. teste Pho
ca. Licet aliqui (nullo authore) dicant volitum voliturus.
¶ Malo mauis mauult. Plurali malimꝰ mauultis malunt. Impfecti malebā. per= Malo.
fecti malui. cū deductis malueram. maluerim. maluissem. ro. futuro malem les. ⁊c.
Quinti. li. i. Qui grecā figurā/nō latine: sed citra reprehensionē loquetur. Impa. ca
ret. Opta. mallē. maluerim. maluissem. malim. ꝑfecti. malim. mallē. rim. luisse. ero.
Infini. malle. maluisse. ceteris caret. Leges apud vetustissimos nō imutāda maue=
lim et mauellem. Plau. in auln. Mori sese mauolet. Idē in amphi. Experiri isthuc
mauellem. ¶ Nolo similiter inflectitur. Nolo nōuis nōuult nolumus nōuultis nolūt Nolo.
Imperfecto nolebā. preterito perfecto nolui. noluerā cū aliis deductis. vt noluerim
luissem. ero. luisse. Futuro nolam les. ⁊c̄. Imperatiuo noli nolite. futuro nolito tote.
Optatiuo nollem. noluerim. luissem. futuro nolim. Coniunctiuo nolim. nollē. erim.
luisse. ero. Infinitiuo nolle. noluisse. reliq̄ nō sunt in vsu. ¶ Fio (.i. efficior) fis fit. ni mo
re quarte cōiugationis. irregulariter tamen. Preterito factus sum cū deductis tē=
poribus. Impatiuo caret. vel s'm quosdam mutuatur a futuro optatiui fias fiat. ⁊c̄.
Nā fi fite ⁊ fitote raro (nisi apud antiquos) leguntur. vt apud Plautū ⁊ Catonē. Ue=
teres fitur ⁊ facitur ⁊ facessetur ⁊ alia multa dixere (vt probat Priscianus) que exo=
leuerunt. in reliquis fio per quartam coniugationem declinatur.
¶ Eo et queo per quartā cōiugationē ⁊ nihil anomalū habēt: nisi ibam/quibā/ibo/ Eo. Queo.
quibo. ⁊ in quibusdā tēporibꝰ. vt personis secūdam vocalem ꝓ tertia. vt Eo is it. pl'ali
imus itis eunt. Imperfecti ibam. pfecti iui. cū aliis deductis. iueram. issem rim. ro.
isse. Futuro eam/ies/iet. ⁊c̄. sed vsitatius ibo bis. ⁊c̄. Quanq̄ antiqui illud futurum
in ibo enunciauere. iam tamen exoleuit: nisi in ibo et quibo. Cecilius. audibis male
si male dicis mihi. Proper. Lenibunt tacito vulnera nostra sono. Apud Plautū est
frequēs. Impatiuo I eat. eamus ite eant. Futuro ito eamꝰ itote eunto. Opta. irē.
iuerim. iuissem. eam. Coniū. eā. irē. iuerim. iuissem. iuero. Infinitiuo ire. iuisse. iturū
esse. Gerūdia eundi/do/dū. Supi. itum itu. Participia iens iturus. Sic et queo va=
riatur. Cuius gerundia non legimus/sed nec a veneo participia.
¶ Edo es est. In pl'ali edimꝰ editis edūt. Edebā. edi. ederā. edam. Impatiuo es vel
ede edat. pl'ali edamꝰ este vel edite edāt. Futuro esto vel edito. pl'aliter edamꝰ esto Edo.
te vel editote. edūto vel tote. Opta. ēēm. ederim. edissem. edam. Coniūc. edā. essem. es/vel ede.
ederim. edissem. edero. Infi. esse. edisse. esurū esse. Gerū. edēdi do/dū. Supi. esum. su.
rarꝰ estū/su. Parti. edēs esurꝰ vel esturꝰ. Passiuū eius regulare est. nisi q estur ꝓ
edit' dr̄. Cōposita eius eandē sequunt' formā s'm quosdā. vt comedo comes comest.
Exedo exes exest. Uirg. iiii. eneid. Quid delubra iuuāt: est mollis flāma medullas.
est pro edit. idē. i. geor. Ut mala culmos esset rubigo. esset ꝓ comederet. Plau. i mili=
te. Es/bibe. es. i. comede. Mar. Si vis esse satur/nr̄m potes eē papū. Qui. i. de pōto.
Estur vt occulta vitiata putredine nauis. Plau. veniat senex quē absentē comes. Ci
ce. ꝓ horte. q̄ sepe ipse comest. Idē. Egritudo lacerat/⁊ exest mentē. Ply. Comesse fe Estur.
tus suibꝰ nō est prodigiū. Cice. ꝓ sextio. ⁊ bona solus comesset. Idē ꝓ L. Flac. Quasi Comest.
bona comesse Romē nō liceret. Apd veteres edo regulari' declinabat. teste Seruio Exest.
sup illud. v. enei. Nō media de gēte phrygū exedisse nephādis vbi etiā dr̄ es a sum
corripi/ab edo ꝓduci. Hiero. in sacris q̄nqꝫ vetustā ꝯiugationē imitat'. vt in illo. qs
plātat vineā ⁊ de fructu eiꝰ nō edit. albi. Uincēti dabo edere de ligno vite. Seruio
consentis Diomedes. vn̄ meliꝰ dicemꝰ. comedo comes/ q̄ comedo comedis.

De iis verbis q̄ in prima ꝑsona dupliciter efferūtur ⁊ idē signt.

to be harde.
to make harde. cõiugationis. vt dureo. denseo.

Sunt duro & denso primę, per eoq; secundæ.

.s.passiua.

Sunt primæ actiua hæc, quando sunt neutra secundæ.

.i.cõgrego. .s.cõiugationis. to vnyte or knyt togyder.

Est vno primæ, sed crebrius vnio quartæ.

¶De verbis tã primæ q̃ tertię cõiugationis in prima persona cõfusis/in significatione diuersis.

Primi nunc flexus sunt isthęc/nunc quoq; terni.

las(to call) das(to cõmaunde) las(to speke to) ras(to lokke) das(to laye ground werke)
lis(to dryue) dis(to ete or chue) lis(to dryue) ris(to sowe) dis(to powre)

Appello mando compello sic sero fundo

to saye. to dedycate. to wyll.

Dic dico dicis/dico sicq; dicas; volo visq;

to flye. to bequethe. to rede.

Dic volo sicq; volas, lego legas, lego gisq;.

Esto lauo primę, ternæ quandoq; repertum.

Dic pinso pinsis, legitur pinsas quoq; raro.

Lauo. ¶Lauo olim erat terne. Hora. Ph. be qui tanto lauis amne crines. Idem. Ora manus tua lauimus Feronia lympha. Similiter pinso nunc tertie. olim erat prime. Calphurnius. Dicitur et nigrum pinsare legumine panem.

to swage. to cut/to kyll/to bete/to gyue place.

Sedo per s/primę, cedo per c/quoq; ternæ.

¶De ijs quæ sunt tã secũdæ q̃ tertiæ cõiugationis.

Nunc terni flexus, nunc sunt hęc verba secundi

i.tergeo. caueo. strideo. fulgeo. to be hote.

Tergo cauo strido sic fulgo ferbeo ferbo

conniueo. excelleo. sorbeo. oleo frigeo.

Conniuo excello sorbo iungas olo frigo

Vngo deflectes vngis simul vnguo dat vnguis.

¶De ijs quæ confusum habent præteritum.

Pręteritum retinent confusum quæ comitantur.

Pasco pauet paui dant, cresco cernoq; creui.

Pendeo pendo pependi, tendeo tendo tetendi.

Mulceo mulgeo mulsi. luceo lugeo luxi.

Vult acet ac acuit acui, pateo patiorq;

Et pandor passus, frigo cum frigeo frixi.

Versus formabunt ambo verror quoq; vertor.

FINIS.

¶Lõdini in ędibꝰ VVinãdi de VVorde. xxiiij. supra sesq; millesimum nostrę redemptionis anno.